

U $\frac{1997}{2022}$
25

25 anys
Persones,
coneixement
i territori

U UNIVERSITAT DE VIC
UNIVERSITAT CENTRAL DE CATALUNYA

Aquest dissabte es compliran 25 anys exactes del dia en què el Parlament va aprovar la Llei de reconeixement de la Universitat de Vic. Amb ella es dona categoria universitària plena a un projecte d'estudis superiors a la ciutat que havia nascut l'any 1977. Des de llavors, ha crescut fins a convertir-se en l'actual Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya, amb els pols principals a Vic i Manresa i amb més d'11.000 estudiants.

Un quart de segle d'Universitat

Es compleixen 25 anys des que el Parlament va reconèixer el projecte d'estudis superiors nascut a Vic l'any 1977

Vic

Jordi Vilarrodà

Sempre s'ha destacat la unanimitat d'aquella votació en què 112 diputats dels 135 que té el Parlament –tots els presents a l'hemicicle– van votar *sí* a la proposició no de llei de la Llei de reconeixement de la Universitat de Vic. Un llarg treball de preparació política culminava en el moment en què diputats de CiU, ERC, PSC, ICV i PP coincidien a donar un impuls a la quarta universitat que naixia fora de l'àrea metropolitana de Barcelona. Feia en aquell moment 20 anys que un grup de professors de Vic del col·legi de Sant Miquel, liderats per Ricard Torrents, havien creat la que, oficialment, es deia Escola Universitària de Mestres Balmes. Un total de 17 professors i 350 aspirants a mestre van ser l'embrió del projecte universitari.

En els anys següents, a poc a poc, havia anat creixent i sumant estudis (Infermeria, Empresarials...) que li van anar donant gruix fins que a principis de la dècada dels 90 comença a veure's possible la utopia: que els Estudis Universitaris de Vic (EUV) fessin el salt endavant. No va ser fàcil: les reticències de les universitats públiques cap a la iniciativa eren ben evidents. Obrint els camins que en aquell moment havien semblat més transitables, s'havia creat una arquitectura jurídica per sustentar el projecte que encara avui és única: la titular dels EUV era una fundació sense ànim de lucre, la Fundació Universitària Balmes, que havia de ser presidida pel titular de l'alcaldia de Vic. Un model *municipalista*. Un exalcalde i jurista, Ramon Montanyà, havia estat decisiu en aquesta operació, i l'alcalde del moment, Jacint Codina, va entomar el repte de treballar pel reconeixement de la Universitat. Amb la seva visió estratègica, a Codina no se li escapava que això donaria capitalitat a Vic i la situaria per sobre de les altres ciutats mitjanes no capitals de província que també desenvolupaven projectes universitaris, com Manresa.

A dalt, la delegació de Vic al Parlament després de la sessió. A baix, dues imatges de l'arribada a la que ja era UVic

Arribar a aquella votació del Parlament va exigir moltes complicitats. En una de les comptadíssimes vegades en què Jacint Codina va accedir a parlar amb els mitjans

de comunicació després de deixar l'alcaldia –quan s'esqueia el 20è aniversari de la UVic– afirmava que durant mesos ell i Ricard Torrents “vam donar la volta

a Catalunya parlant amb tots els rectors i presidents de consells socials de les universitats”. L'alcalde recordava amb afecte la complicitat que havia trobat en Joaquim

Triadú, fill del pedagog Joan Triadú i d'arrels familiars vigatanes, que llavors era el conseller de Presidència de la Generalitat. En processos com aquest, les complicitats que es teixeixen a nivell personal hi influeixen molt. En els viatges pel país, Codina i Torrents explicaven que el projecte “no era fruit de la política d'un grup” i que pensava en tot el país. I potser també havien d'aclarir que

Actes al campus i a L'Atlàntida

Vic Aquest divendres tindran lloc els actes de commemoració del 25è aniversari. Començaran a les 12 del migdia, a l'Aula Magna, amb la presència de la consellera d'Universitats i Recerca, Gemma Geis, i la conferència “Repensar las titulacions”, a càrrec de Javier Paricio, professor de la Universitat de Saragossa. A les 7 de la tarda, L'Atlàntida acollirà l'espectacle *Pre Lu Di*, “amb grans dosis de sorpresa”. Aquest acte és obert a tothom.

al darrere no hi havia cap interès d'un grup econòmic o religiós. Sigui com sigui, se'n van sortir, encara que amb algun *però* d'última hora. Codina, que va morir l'octubre de l'any passat, recordava que en la llei aprovada “no hi havia el finançament, no estava considerat”. Els rectors de les públiques no haurien acceptat que es destinessin recursos del govern a una universitat que consideraven *privada*. Aquella mancança de la qual l'alcalde era conscient encara porta conseqüències: al cap de 25 anys, el cavall de batalla continua essent poder assegurar un finançament estable i suficient.

El camí que s'ha fet des de llavors ha estat constant en la progressió però no gens fàcil. Han passat per la UVic cinc rectors més a part del rector fundador, Ricard Torrents. David Serrat, Assumpta Fargas, Jordi Montaña, Joan Masnou i ara, Josep Eladi Baños. Es va

JORDI PUIG

La UVic-UCC, una història de persones, coneixement i territori

Anna Erra Solà
Alcalde de Vic i presidenta
del Patronat de la Fundació
Universitària Balmes

El 25è aniversari de la UVic-UCC commemora la data del 21 de maig de 1997, en què el Parlament de Catalunya va aprovar per unanimitat la Llei de reconeixement de la llavors Universitat de Vic. Però aquesta celebració en què ara estem immersos va molt més enllà: recorda un moment que, vist amb la perspectiva del temps, va marcar un abans i un després per a la institució, la ciutat i el territori de la Catalunya Central; es felicita per una història d'èxit en majúscules, i fa una mirada als reptes de futur del projecte universitari. I tot plegat, en un moment dolç per a la institució, que ha crescut exponencialment en docència, en recerca i transferència de coneixement, i en projectes estratègics rellevants per al territori.

No ens cansem de dir que el reconeixement de la Universitat de Vic va ser, més aviat, la restitució d'uns estudis superiors que ja eren presents a la ciutat al segle IX i que es van veure estroncats per la supressió de les universitats catalanes arran del Decret de Nova Planta. Si aquesta recuperació es va assolir, va ser gràcies al treball d'anys de moltes persones de la comunitat universitària, com el primer rector Ricard Torrents, Enric López i Jaume Puntí, a més de diputats, alcaldes i agents del territori. I també gràcies a un projecte ferm d'escoles universitàries de mestres i infermeres que, iniciades als anys setanta, van trobar el paraigua necessari en la creació de la Fundació Universitària Balmes, el 1985.

La clau de l'èxit de la UVic-UCC rau en el fet de no haver entès aquella fita de 1997 com el final d'un camí sinó, al contrari, com un punt de partida. Quan mirem enrere veiem que en aquest quart de segle, lluny de quedar-se quieta, la institució ha usat l'embranchada adquirida per la seva nova condició per créixer i transformar l'entorn social, econòmicament i culturalment; per prendre una nova dimensió i passar a ocupar un lloc de pes en el mapa universitari català, i per impulsar iniciatives estratègicament encertades.

El primer exemple d'aquesta aposta el trobem en la mateixa ciutat de Vic, on el campus ciutat ha generat una transformació urbanística i un impacte econòmic, i ha creat un pol cultural. La UVic-UCC s'ha estès com una capillaritat per tota la ciutat, fins al punt que arreu es respira universitat i s'enriqueixen els barris.

Però entre les iniciatives reeixides d'aquests 25 anys, n'hi ha tres d'especialment rellevants. Primer, l'aposta per estructura federada per la qual, actualment, la UVic-UCC la conformen la Fundació Universitària Balmes, la Fundació Universitària Bages, la Fundació d'Estudis Superiors en Ciències de la Salut (titular de la Facultat de Medicina) i la Fundació Privada Elisava, Escola Universitària. La

ALBERT LLIMOS

història recent de la Universitat és l'evidència que la suma multiplica, i que la força resultant d'aquesta unió obre noves possibilitats de coneixement, de creixement i d'aprenentatge a les persones dels territoris on la Universitat és present. El model federatiu és, també, una mostra de com les voluntats compartides i la generositat poden portar a èxits impensables: dos territoris que s'havien donat l'esquena van posar per davant un projecte comú de territori, amb el territori i, sobretot, per al benefici del territori.

L'estructura federada ha estat el pas previ i necessari per assolir la segona d'aquestes fites: la Facultat de Medicina, que començava a caminar el 2017, el curs que ve graduarà la primera promoció de metges i metgesses i ja treballa en nous estudis de grau en l'àmbit de la salut. La Facultat ha aportat progrés social, econòmic i de coneixement al territori; ha resituat la Universitat en el mapa universitari català i estatal; s'ha dotat d'un model docent innovador i singular; ha establert acords

amb els centres assistencials, d'atenció primària, hospitals i centres sociosanitaris de la Catalunya Central, i sobretot ha atret, atreu i atraurà talent.

I aquest talent va lligat a la docència però també, i sobretot, al tercer gran èxit del projecte de la UVic-UCC: la recerca. Una recerca per a la qual es va apostar fa dues dècades i a què s'han dedicat recursos econòmics i esforços personals de la comunitat universitària. I que ara recol·lecta els fruits d'aquest treball, amb resultats destacats a rànquings de prestigi, amb centres de recerca com el CT BETA, amb gran projecció catalana i internacional, amb projectes atractius com el futur Institut de Recerca en Ciències de la Vida i de la Salut de la Catalunya Central, i amb resultats científics d'alt nivell que beneficien la societat.

Si tot plegat s'ha pogut tirar endavant d'una manera tan reeixida ha tornat a ser gràcies a les persones que conformen la comunitat: compromeses, implicades, que estimen la Universitat. I també gràcies al model de governança singular de la Fundació Universitària Balmes, amb una personalitat jurídica pròpia, una clara vocació de servei públic,

La clau de l'èxit rau en haver entès la restitució de la universitat el 1997 com un punt de partida i no com el final d'un camí

un fort arrelament territorial i un estret vincle amb la xarxa d'empreses i institucions de l'entorn.

Tal com va passar amb la seva creació, els 25 anys de la UVic-UCC tampoc són el punt final d'un trajecte. Són un moment per parar, mirar enrere, prendre el pols del present i continuar endavant amb la mirada posada a reptes nous. Els propers anys la Universitat disposarà d'un campus estable a la capital catalana i més projecció internacional; ampliarà els estudis en àmbits com la salut, les ciències socials o l'educació per donar resposta a necessitats socials emergents; creixerà més en recerca; continuarà expandint-se en nous espais de Vic i estrenyent lligams amb els teixits socials i econòmics; resoldrà els reptes de finançament, i, en definitiva, consolidarà el seu paper com a generadora de coneixement a la Catalunya interior.

Però per sobre de tot, la UVic-UCC continuarà tenint la seva manera de fer i de ser úniques, continuarà perseverant, apostant pel coneixement, posant les persones al centre, oferint als joves més i millors oportunitats. Aquest projecte és resultat de la suma de moltes voluntats, de la generositat, les aportacions i el treball compartit de centenars de persones; de la creació i la transmissió de coneixement, i de la confiança dels estudiants i les seves famílies. És un projecte estratègic de país del qual podem sentir-nos molt orgullosos.

viure una profunda crisi institucional l'any 2010, quan el llavors alcalde Josep Maria Vila d'Abadal va forçar el relleu de la rectora Assumpta Fargas. El *model UVic* ha estat sempre vist amb una certa reticència perquè no encaixa en els esquemes de la pública *clàssica* (però molt menys en els de la privada *clàssica*). I malgrat tot, s'ha

progressat. Un dels moments clau, sens dubte, és l'acord de federació amb la Fundació Universitària del Bages per crear la Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya (UVic-UCC): un nom complex que reflecteix els equilibris que van ser necessaris perquè dues ciutats que s'havien ignorat durant molts anys (i que

es miraven amb recel des que es discutia la capitalitat de la Catalunya Central) acceptessin de compartir un projecte tan ambiciós com aquest. Però en el fons, sabien que era un *win-win* que uns i altres necessitaven: Vic per guanyar pes (la UVic era massa petita en solitari) i Manresa per assegurar la continuïtat d'uns estudis

adscrius a la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), que un dia podria deixar de tutelar-los. L'aposta dels alcaldes (el mateix Vila d'Abadal i Valentí Junyent), beneïda pel govern, s'ha demostrat amb el temps que era la correcta. Quan els factors són els correctes, dos i dos sumen més que quatre. I ara hi ha centres del prestigi

d'una escola Elisava que han volgut sumar-se a la UVic-UCC i s'han trobat còmodes amb el model federatiu i descentralitzat. L'embranchada de la recerca ha estat la cirereta del pastís. Fa 25 anys Vic tenia allò que els anglosaxons en diuen un *college*, ara és el centre d'una de les universitats més dinàmiques de Catalunya.

1599-1717

L'antecedent primitiu de l'actual projecte universitari recula fins a la creació de la Universitat Literària de Vic, l'any 1599. Dos segles després, el 1717, el rei Felip V va suprimir aquesta i totes les universitats catalanes com a represàlia a la Guerra de Successió.

1977

Es crea l'Escola Universitària de Mestres Jaume Balmes, inicialment adscrita a la Universitat de Barcelona, un dels primers embrions de la futura UVic. Inicialment estava vinculada a la Fundació del Col·legi Sant Miquel dels Sants, amb qui compartien edifici.

1979 / 1984

Neix Eumo Editorial, inicialment vinculada a l'Escola Universitària de Mestres d'Osona, que es consolidarà com una editorial de referència pel sector. Cinc anys després es crearà l'estudi de disseny Eumogràfic, un altre dels actius universitaris de referència a Vic.

EumoEditorial

“Som la universitat de la persistència”

Entrevista a Josep Eladi Baños, rector de la UVic-UCC

Científic amb un vessant humanista que s'ha volgut vincular a Vic

Vic El passat 24 d'abril, Josep Eladi Baños va ingressar a la Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya. El seu discurs va tractar sobre l'ús de les humanitats en l'ensenyament de la seva especialitat, la Farmacologia (de la qual continua fent classes a la Facultat de Medicina). Nascut a Sabadell l'any 1958 i enamorat de l'Alt Empordà, va decidir que per fer de rector de la UVic-UCC calia establir-se a la ciutat, i així ho va fer. Aficionat a la música clàssica, no és estrany veure'l en concerts a L'Atlàntida. I el discurs esmentat el revela també com un bon cinèfil. En tot cas, un científic d'inclinations humanistes que exhibeix un fi humor, i el mostra sovint en les seves intervencions institucionals. A la fotografia, el rector Baños al claustre de la Casa de Convalescència.

Vic

Jordi Vilarrodà

En el món acadèmic, una universitat de 25 anys és de les que es consideren joves?

Efectivament. Les primeres universitats occidentals, moltes de les quals encara estan obertes, són de principis del segle XIII: Oxford, Bolonya, París, Salamanca... Comparats amb aquestes, som joves. Si volguéssim estirar-ho una mica podríem dir que som del 1599, tancats l'any 1716 per ordre de Felip V. Un dels rànquings més prestigiosos, el Times Higher Education, ordena les universitats per antiguitat i nosaltres encara estem en el de les joves perquè tenim menys de 50 anys.

Un rànquing en què la

UVic-UCC quedava ben situada, per cert.

En el total mundial, estàvem en la franja d'entre el 400 i el 500, d'un total de 1.600. Entre les catalanes, érem la quarta i a Espanya, la sisena. Si comptem només les noves, ens situaven en el número 131 mundial.

Això vol dir que s'arriba amb bona salut als 25 anys? O hi ha factors que no queden mesurats en un rànquing d'aquests?

Són una fotografia. En el que li comentava, consideren un període dels últims cinc anys, i tenim el lloc que tenim. Ara bé, si pregunta com està la Universitat en aquest moment, jo considero que hi arriba en un moment dolç. En el reconeixement internacional, en què ha

deixat de ser una universitat petita –i amb un cert menysteniment– i la xifra d'estudiants de títols oficials s'apropa als 11.000, que ja és important. Si vol, ja parlarem dels reptes.

Venint de prop de 6.000 tot just l'any 2015, una progressió notable.

Al voltant d'un 30% d'increment, sí. Hi ha ajudat l'aportació de les fundacions que s'han federat a la de Vic, la Fundació Universitària Balmes.

Esmentava els reptes. Entre ells, el nou conveni programa amb la Generalitat. Comença a ser urgent saber amb quins recursos públics podran comptar per al futur immediat?

Sí, encara que a vegades els *tempos* no són els que a

nosaltres ens agradarien. És important saber quina serà la disponibilitat econòmica per a un futur, perquè això es tradueix en accions en l'àmbit de recerca, d'infraestructures... El nou conveni ha de reflectir la presència d'altres fundacions a part de la FUB en la Universitat. I sobretot un tema que és molt important: la reducció del preu de matrícula dels estudiants. Ara ha baixat encara més el preu de les públiques i això suposa una dificultat afegida a l'hora de captar alumnat.

Els recursos públics de més que puguin rebre, s'invertirien en això?

Forma part de la proposta que hem fet de renovació del conveni: una dotació finalista per reduir el cost de les matrícules. Això per-

metria acostar-nos al de les públiques i trencar el que jo considero una injustícia social històrica: que per viure a les comarques d'Osona, el Ripollès o el Bages els estudiants no tinguin els mateixos avantatges que els que viuen al Barcelonès o el seu entorn, on el transport públic els posa les universitats a l'abast. No cal que recordi aquí com tenim el nostre tren de Rodalies. Els nostres estudiants han de pagar un preu superior aquí, o bé si van a les universitats de Barcelona pagar un preu per viure allà... si no volen passar-se mitja vida en el transport públic.

En el primer conveni amb la Generalitat, es fixava un objectiu d'arribar al 30% de finançament públic per

1981

Creació de l'Escola Universitària d'Infermeria d'Osona, adscrita a la Universitat Autònoma de Barcelona, que ja havia tingut un primer precedent amb l'Escola Femenina d'Ajudants Tècnics Sanitaris. A la foto, la primera promoció.

1987

Creació de l'Escola Universitària d'Estudis Empresarials d'Osona. El curs 1987-88 serà el primer dels Estudis Universitaris de Vic, amb tres escoles: Mestres, Infermeria i Empresarials, que havia arrencat aquell mateix curs (a la foto, Josep M. Bricall, Ramon Montanyà i Ricard Torrents, inaugurant el curs acadèmic anterior, quan es va anunciar la nova carrera d'Empresarials). Dos anys abans s'havia creat la Fundació Universitària Balmes per regir tot plegat.

al total del pressupost. Van venir les retallades i no es va assolir mai. Ara seria acceptable aquesta xifra?

La partida que havia de cobrir aquest 30% no va arribar mai, i en algun moment va retrocedir fins al 18%, ara estariem entorn d'un 20% o 21%. Nosaltres aspirem a una franja d'entre un 30% i un 40%. Amb la reducció de matrícules universitàries, que no figuraven en el primer conveni.

La qüestió de fons és que es reconegui la UVic-UCC com a universitat del seu entorn de la Catalunya Central, com ho són Lleida, Tarragona o Girona?

Deixi'm recordar que tenim tres campus... o tres i mig: el de Vic, el de Manresa, el de Barcelona després de l'acord amb l'escola de disseny Elisava i també la seu de Granollers. I acords amb centres de formació professional a Manlleu, Ripoll o Olot. Altres universitats no tenen aquesta dimensió territorial. Creiem que s'ha de replantejar la divisió administrativa entre universitats públiques i privades apropant-nos al passat en la sanitat o en l'educació obligatòria, en què hi ha centres públics i concertats. És un model que voldríem que se'ns reconegués.

I esdevenir pública al cent per cent? Potser no seria fàcil, però no és una opció?

No ha de ser l'única possibilitat perquè se'ns reconegui el finançament. Ans al contrari, reconèixer-nos com a pública al cent per cent

significaria un augment dels recursos que s'hi haurien de posar. Després d'aquests 25 anys creiem que el nostre model de govern és eficient i ens agradaria mantenir-lo. Si fóssim una universitat pública hauríem de seguir un model diferent.

Les dades de matrícula ara són bones. Però a tot Catalunya puguen unes generacions menys nombroses. Descens de potencials estudiants i les mateixes universitats a repartir: aquest horitzó els preocupa?

Vostè ho acaba de dir. La demografia són faves comptades. Creiem que pot passar d'aquí a uns cinc anys, perquè ja veiem com van des-

“La davallada demogràfica ens arribarà d'aquí a uns cinc anys”

poblant-se les aules de l'educació obligatòria. La resposta és que sí, ho tenim en compte, i pensem en alternatives per poder omplir les nostres titulacions. No hi ha una solució única sinó una suma de possibilitats. Hi ha estudiants de cicles formatius de grau superior que poden passar a la Universitat, gràcies als acords que tenim amb diversos centres.

Però som un país que ja té un elevat percentatge d'estudiants universitaris. El marge de creixement potencial deu ser petit.

El percentatge d'estudiants universitaris ha anat augmentant en els darrers 25 anys, cert. Però tots aquests graduats es troben amb la necessitat de renovar coneixements, a una velocitat molt ràpida del que mai havia passat. Volem participar-hi, en aquest cas al costat de les empreses per oferir formació continuada. Al llarg de la vida ens haurem d'anar reinventant, i treballarem en aquesta línia perquè el dia que arribi la davallada ens agafi amb les aules no tan buides. I al costat d'això, la semipresencialitat: que els estudiants no hagin de venir cada dia quatre hores, i que altres professionals puguin fer una segona carrera sense haver de torna a la Universitat a dedicació completa. Aquesta múltiple estratègia ens hauria de donar fruits per cobrir una reducció que ja tenim coll avall.

Quan això arribi, els preus de matrícula haurien de ser més competitius?

Espero que en aquest període de cinc anys, més o menys, s'hagi pogut reduir la diferència. En la presentació dels actes del 25è aniversari a Barcelona vaig dir que som la Universitat de la persistència. L'any 1997, una part no petita de la població pensava que això de la Universitat no s'aconseguiria. I al cap d'un quart de segle és un èxit. Quan es va plantejar l'acord amb Manresa van saltar espurnes aquí i allà, i penso que els que s'hi oposaven ja ho veuen amb uns altres

ulls. I la Facultat de Medicina també es va aconseguir.

Ha parlat de la formació professional, dels cicles formatius. I això no és gaire habitual en el món universitari. Quina és la mirada de la UVic-UCC cap a aquest àmbit formatiu?

Quan vaig arribar al recortat, a principis de 2019, ja teníem dos campus professionals, Kreas a Olot i Teknós a Vic, el primer vinculat a les indústries de la carn i el segon a la imatge. Vaig insistir que els cicles formatius de grau superior no podien anar separats de la Universitat, perquè a Europa funcionen d'aquesta manera. És una formació diferent a la

“El nou conveni és urgent per reduir el preu de la matrícula”

universitària: més professionalitzada, pràctica. Però és formació superior.

Seria la solució a aquest estigma que arrosseguen els estudis professionals?

Seria la manera de treure'ls aquesta etiqueta que només hi van els estudiants que no fan el Batxillerat i no volen anar a la universitat. Es desconeix una realitat important: que de vegades els nois i noies han de prendre una decisió important als 18 anys, quan encara no estan preparats. Una decisió que marca el seu futur. Des-

prés hi ha un abandonament important dels graus universitaris en el primer curs. La formació professional permet que no s'embarquin en una aventura de quatre anys sinó de dos. I després, potser ja inserits en el món laboral, decidir si volen continuar. Aquell estigma està a punt de desaparèixer.

La pandèmia, que en l'àmbit universitari es dona ja per acabada, ha accelerat canvis en la manera d'ensenyar i aprendre?

Si la pandèmia ha tingut un efecte beneficiós ha estat el de permetre un salt endavant que hauríem trigat anys a aconseguir. De cop i volta, ens vam trobar que no hi havia alternativa. Jo mateix em vaig trobar fent classes telemàtiques i com a professor antic em resultava una mica estrany. Aquesta va ser una situació extrema però ordinàriament jo he fet classes al campus de Vic que es retransmetien en streaming al campus de Manresa. Això ha vingut per quedar-se. Estem canviant cap a un model híbrid en què la UVic-UCC ja estava treballant des de 2019. Que els estudiants vinguin a la Universitat per fer coses de valor afegit, no només per seure i escoltar.

L'altre gran canvi de la UVic en els últims anys és el creixement de la recerca. La progressió extraordinària que ha experimentat en els últims anys es podrà mantenir en el temps?

(Continua a la pàgina 6)

VR VILAR RIBA

L'experiència és un Grau
Felicitats pel vostre 25è aniversari UVic-UCC

Oficines a Vic, Barcelona i Puigcerdà | T. 93 883 32 12 | vilarriba@vilarriba.com | www.vilarriba.com

1989

Neix l'Escola Universitària Politècnica d'Osona, amb l'històric Enric López com a director. Aquell curs Anna Bonafont assumeix la direcció de l'Escola d'Infermeria i Antoni Tort, la de l'Escola de Mestres. Eumo Editorial i Eumogràfic passen a ser societats mercantils.

1993

Creació de la Facultat de Traducció i Interpretació. En aquest mateix any també es posa en marxa l'Aula de Teatre dels Estudis Universitaris de Vic i arrenca l'Aula Universitària per a la Gent Gran d'Osona. Eumogràfic es trasllada al carrer de Jaume I.

1997

Moment culminant en què el Parlament de Catalunya aprova la Llei de reconeixement de la Universitat de Vic. El 14 de maig d'aquell any es va fer una festa popular a la plaça Major per celebrar-ho, amb un espectacle dels Comediants.

(Ve de la pàgina 5)

Depèn de diversos factors. En primer lloc, disposar de recursos per fer les inversions en recerca que necessitem. D'aquí el tema que parlàvem del conveni programa. En segon lloc, de la capacitat per retenir talent, és a dir, que els bons professionals no se'n vagin. Que no ens passi el que deia un amic meu, en la seva empresa: "Aquí ens hem quedat els mediocres, els bons han marxat i els dolents els han fet fora." Doncs que no ens trobem en aquest cas. Depèn de la política que fem des d'aquí. Ja sap que a les empreses està passant el mateix. I jo penso que hi ha molts al·licients per quedar-se aquí: la manera de fer la ciutat –i a les ciutats, en plural–, un entorn meravellós i un nivell de qualitat de vida difícil de trobar. Personalment, estimularé totes les polítiques que pugui en aquest sentit, perquè si no tenim investigadors, tampoc no tindrem recursos. I finalment, hi ha la sort.

També hi juga aquest factor?

És allò de Picasso, que la inspiració et trobi treballant. Hem d'ajudar els grups de recerca a captar recursos, que els investigadors s'hi trobin bé... i sobretot que vegin una possibilitat de desenvolupar aquí la seva carrera professional, que no els calgui anar a Barcelona.

La recerca és un cercle virtuós en el qual és més fàcil progressar quan s'han fet passos com els últims de la UVic-UCC? És una roda?

És així, perquè l'atorgament de recursos de recerca es fa en funció de la producció científica del candidat. Com més produeix, més possibilitats que et donin més recursos.

El campus de Manresa és una realitat que ja existia i que va creixent. Però n'hi ha dos més. Un a Granollers, de moment només amb el grau d'Enginyeria de l'Automoció. Té futur?

Nosaltres creiem que sí. Hi tenim Automoció, però també el cicle formatiu de grau superior en Màrqueting, que està anant bé. De

Josep Eladi Baños durant l'entrevista al seu despatx de la Casa de Convalescència, seu del rectorat

"Estimularé tota política que serveixi per retenir talent"

les capitals dels dos vallesos, Granollers era la que no tenia formació universitària, perquè Sabadell i Terrassa ja en tenen. És a prop de l'àrea metropolitana, i pot captar estudiants d'aquesta part del país. Una altra cosa és que hi posem, a Granollers. S'ha parlat d'estudis vinculats a la salut, aprofitant el bon hospital que tenen. És una possibilitat. D'aquí a un any i poc hi ha eleccions municipals, l'actual alcalde ha dit ja que no repetiria i depèn també de com evolucioni aquesta part. Per part de la UVic-UCC hi estem totalment oberts. Podria acabar essent el nostre quart campus.

Gràcies a l'acord de federació amb l'escola Elisava, que ja és la Facultat de Disseny, la UVic-UCC compleix l'objectiu llargament perseguit d'entrar amb força a Barcelona. Hi ha el projecte d'ocupar un gran espai a l'antiga fàbrica Mercedes, al barri del Bon Pastor, que podria ser un campus físic important. Però topa amb una oposició veïnal: això ho pot dificultar?

A vegades ens passa allò que mal si fas, mal si no fas. En política, i la municipal no

"Granollers pot acabar essent el quart campus de la UVic-UCC"

n'és una excepció. Ara que sembla que l'Ajuntament de Barcelona vol reviscolar aquell barri i donar-li una qualitat de vida diferent, hi ha una protesta per l'especulació. Hi ha altres actuacions que hi vol fer l'Ajuntament que jo desconec, però nosaltres que arribarem allà a donar vida a una fàbrica abandonada, en el marc d'un projecte universitari que per poc que tingui arribarà a 1.500 estudiants... per Vic sabem prou clarament l'efecte beneficiós que té això per a l'entorn! No només seria Elisava, sinó tota l'oferta de formació postgraduada que fem a Barcelona. Sincerament, penso que per al barri seria un bon negoci. Esperem que l'Ajuntament ho pugui tirar endavant.

Quan va arribar al càrrec, va posar la internacionalització com un dels seus principals objectius. S'ha acomplert en la mesura que esperava?

Vostè ja sap de la meua afició als clàssics i als llatínismes, oi? Doncs li diria que *pedes in terra, oculi in mundum*, és a dir, els peus a terra i els ulls al món. En aquest sentit, penso que la UVic-

"Recuperem la internacionalitat d'abans de la pandèmia"

UCC serà internacional o no serà. Per a nosaltres és molt important. I estic content de poder dir que ens apropem a les dades d'internacionalització que teníem l'any 2019. Després d'aquests dos anys terribles de la crisi de la covid, ens recuperem. Estem signant acords amb diferents països i fa pocs dies voltava per aquí una delegació de la universitat Artevelde de Gant, a Flandes. Amb ells i altres universitats treballant en un Campus Europeu. És un tipus de projectes de la Unió Europea que pretén que les universitats es posin d'acord en projectes de docència i recerca. Ells lideren aquest projecte al costat d'altres universitats mitjanes dels Països Baixos, Romania i Alemanya.

No és un projecte concret, sinó una col·laboració estable?

La idea és teixir una aliança estratègica. Però anem una mica més enllà. A partir d'aquest projecte s'ha creat un marc mutu de coneixement i confiança que farà que en el futur puguem engregar projectes de docència i recerca, o d'intercanvi d'estudiants i professors.

Projecte per al segon mandat

Vic

J.V.

El gener de 2019, Josep Eladi Baños va prendre possessió del seu càrrec com a rector de la UVic-UCC, després d'haver estat nomenat el desembre de 2018 pel patronat de la Fundació Universitària Balmes. La normativa estableix que pot optar a un segon mandat, i que si és el cas ha de comunicar-ho amb antelació suficient. Això s'ha produït aquesta setmana, en què el rector Baños ha comunicat que voldria seguir fins a l'any 2026 al capdavant de la UVic-UCC. El patronat, en la reunió de dimarts, va acceptar la proposta i el programa de govern per als propers quatre anys, que seran presentats ara al claustre. "És un camí que estarà tancat abans de final de juny", afirma. Baños creu que li queden "moltes coses per fer".

En el cas d'Artevelde, són forts en l'àmbit de salut, de comunicació, d'empresa... igual que nosaltres. Tot es fa per afavorir la sortida dels nostres estudiants, als quals intentem transmetre un valor intrínsec: el valor de sortir a fora, des del punt de vista curricular o estudiant. Quan algú està estudiant fora tres o sis mesos, en aquesta edat, torna canviat, no és la mateixa persona. Enforteix la convicció que som europeus i que en el fons som més a prop d'un europeu qualsevol que d'un americà. Els estudiants han estat als països europeus, han trencat tòpics... el pas següent per enfortir aquesta Europa nostra no es basa només en acords econòmics, sinó que les persones es coneixin... i s'estimin, per dir-ho d'alguna manera. I això es fa amb projectes com aquest. Penso que des de Brussel·les s'hauria d'entendre tota la importància que té, ells són els europeus del futur. És una grandíssima inversió, permetre que ells es moguin. I intentem que els cursos que es fan allà o aquí siguin reconeguts automàticament.

2004

La Universitat de Vic va inaugurar, l'abril de 2004, la primera Càtedra Unesco sobre Dones, Desenvolupament i Cultures. L'acte va estar presidit per l'aleshores rector de la UVic, David Serrat (2002-2006).

2006

Assumpta Fargas substitueix David Serrat al capdavant del rectorat, que va ser qui va rellevar l'històric Ricard Torrents quatre anys abans. Fargas ja exercia des del 2003 com a degana de la Facultat de Ciències de l'Educació i n'era professora des de 1979.

2009

La ciutat de Vic reconeix amb la medalla d'or la trajectòria de Ricard Torrents, impulsor i primer rector de la Universitat de Vic. L'acte va comptar amb la presència de Carles Duarte, secretari general de Presidència en el moment en què es va reconèixer la UVic.

Fins als 18,5 milions l'any 2026

El rector compareix al Parlament i posa xifres a l'aspiració econòmica

Barcelona

J.V.

Augmentar l'aportació de la Generalitat des dels 10 milions d'euros actuals fins a 18,5 milions en un període de quatre anys. Josep Eladi Baños va posar xifres concretes a la demanda de la UVic-UCC en la compareixença que dimarts va fer davant de la Comissió d'Universitats i Recerca del Parlament. El rector va exposar davant dels diputats dels diferents grups presents a la comissió la situació actual i les línies mestres de futur, fent èmfasi en la necessitat de posar al dia el conveni

programa. La precisió de les xifres va venir en una resposta de la diputada osonenca del PSC Marta Moreta, que els demanava "que fossin més crítics". "D'aquests 8,5 milions d'increment, més de 5 milions serien per reduir les matrícules dels estudiants, perquè siguin més accessibles", va reblar. D'aquesta manera, els preus que actualment ronden els 6.500 euros per curs en uns estudis de grau, podrien baixar fins a uns 4.000 euros (i en el cas de Medicina, els prop de 13.000 euros fins a 6.500 euros).

En la compareixença estava acompanyat pel vicerector

de Recerca, Jordi Collet, i la jurista Laia Forcada. Collet va remarcar la necessitat que la Llei de la Ciència sigui revisada pensant que la recerca "pot ser una eina potentíssima de suport al reequilibri territorial".

Les intervencions dels diputats van ser, en general, de suport a la tasca de la UVic-UCC amb algunes concrecions. Lucas Silvano, d'En Comú Podem, va posar de relleu la recerca que es fa al centre BETA, i Josep Rodríguez, d'ERC, va posar en valor el "model de governança municipalitzat". Ramon Tremosa,

El rector, aquest dimarts, durant la compareixença a la comissió

de Junts, va reconèixer la necessitat de posar al dia el conveni programa. I només es va produir un moment de fricció en la intervenció de Manuel Jesús Acosta, de Vox, que va recriminar a la UVic haver aprovat una declaració de suport als

presos polítics l'any 2019. Van ser alguns diputats d'altres grups, com Silvano o Rodríguez, que van defensar la llibertat acadèmica també en aquest àmbit. La sessió estava presidida per la diputada i alcaldessa de Vic, Anna Erra.

Compromesos amb tu

Garantim el subministrament d'aigua a tothom i fem una gestió sostenible d'aquest recurs escàs. Però, **el nostre compromís amb tu va més enllà d'aquest servei essencial.**

Des d'Agbar, impulsem el cicle social de l'aigua: un model basat en la qualitat, la innovació, l'excel·lència, la sostenibilitat i la solidaritat, on el teu benestar és la nostra prioritat. Així és com **contribuim al desenvolupament sostenible del planeta, alhora que vetlem per la teva qualitat de vida.**

Agbar

 agbarclients.cat
 [@AGBARclients](https://twitter.com/AGBARclients)

Compromesos amb els **Objectius de Desenvolupament Sostenible**

2010

La Universitat viu un turbulent final de curs i la seva crisi institucional més profunda arran del procés d'elecció del nou rector, després de no acceptar-se la proposta de renovació d'Assumpta Fargas. El setembre de 2010 prendrà possessió del càrrec Jordi Montaña.

2012

El 23 de febrer de 2012 Emili Teixidor va ser investit primer doctor *honoris causa* per la Universitat de Vic (a la foto, amb el rector Jordi Montaña). Teixidor acabaria morint el mes de juny següent.

2013

Neix la Càtedra de Sida i Malalties Relacionades de la UVic, sota la direcció de l'eminent doctor Bonaventura Clotet, un dels líders mundials en la recerca sobre aquesta malaltia. Aquest mateix curs també s'inaugura part de la remodelació de la Casa de Convalescència.

“No és utòpic pensar que la UVic-UCC pugui ser pública en el futur”

Entrevista a Maria Victòria Girona, directora general d'Universitats de la Generalitat

Maria Victòria Girona és directora general d'Universitats des del gener de 2019

Barcelona

Jordi Vilarrodà
L'aniversari arriba en un moment important, la negociació del nou conveni programa amb la Generalitat. En quin punt ens trobem de la negociació?

Li separo dos aspectes. En primer lloc, ja sap que hi ha una avaluació que es fa cada any sobre indicadors de docència, recerca i gestió, i amb aquests indicadors s'arriba al cent per cent del conveni. Això sí que es va acabar fa dos anys, però no vol dir que no s'hagin traspasat els diners exactament igual. És veritat que al ser una fundació s'havia de justificar el fet d'establir un conveni programa, que no són uns diners anuals sinó una pluralitat de quatre anys. Amb això, cada universitat pot organitzar-se millor, sobretot en tema d'inversions. Poder fer aquesta

pluralitat es va aconseguir amb una modificació de l'última llei de pressupostos. Ara tots els indicadors ja estan treballats i falta la part econòmica, que és important.

Es tindrà en compte que des de l'aprovació del darrer conveni hi ha hagut un acord de federació amb Manresa, per exemple?

Sí, en el conveni que hi havia fins ara només hi entrava la Fundació Universitària Balmes, ara hi han d'entrar també la Fundació Universitària del Bages i la Fundació d'Estudis Superiors en Ciències de la Salut. En el nou conveni es consideraran ja totes les titulacions de Vic i Manresa, per entendre'ns. Això ja és un salt. El conveni es fa només amb la FUB de Vic, encara que els indicadors siguin de totes tres. Estem acabant de veure quin és l'import econòmic en què podem incrementar-lo.

Des de Vic es demana que l'aportació pública arribi al 30% del total del pressupost? És factible això, es pot assolir?

Avui per avui, no. Pensi que nosaltres podem fer una proposta d'increment de la dotació econòmica en funció de l'increment de pressupost del Departament d'Universitats i Recerca. Durant l'any 2020, en què vam treballar en el Pacte per a la Societat del Coneixement, ja es va discutir molt el tema del finançament. Allà es va acordar l'increment de la dotació a les universitats públiques, i en la mateixa línia en què aquest es vagi incrementant podria créixer el de les dues universitats que van en conveni amb la Generalitat, la UVic-UCC i la Universitat Oberta de Catalunya (UOC), de les quals formem part del patronat. A la UVic-UCC els hem ensenyat les dades. L'in-

crement relatiu de la dotació a la UVic-UCC ha estat superior al de les públiques, però hem de buscar l'equilibri entre els diners de què disposem en el pressupost i les despeses que tenim com a departament. Ens van fer la proposta demanant un increment important i se'ls va dir que eren molts diners per la situació que tenia el departament. Fomentar la UVic-UCC és important per a nosaltres, però l'esforç que demanaven no es podia assumir. Encara que sí que intentarem anar apujant la dotació del conveni programa.

Es pot considerar que hi hagi aquest augment progressiu durant els quatre anys de vigència del conveni?

Aquesta part entenc que és important per a la Universitat, assegurar-se això. Però si nosaltres diem que apujarem un 2% el curs que

ve i en canvi no augmenta el pressupost de la Generalitat, tampoc ho farà el del nostre departament. Per exemple, si en lloc de fer un pressupost nou es fes una pròrroga de l'actual, com ha passat en algun dels últims anys. Hauríem de dir “sempre que la disponibilitat pressupostària ho faci possible”. Ara bé, la voluntat és d'incrementar-lo, perquè es pugui ajudar l'estudiantat.

Des d'aquí es diu que és injust que els estudiants de la Catalunya Central hagin de pagar un preu més alt per no tenir a prop una universitat pública. Paguen més pel fet de viure en aquesta part del país.

Certament, és la zona de Catalunya que si ho mirem així no té una universitat pública. Des d'aquí a la conselleria ho hem dit moltes vegades, que hauria de ser una universitat pública, per poder aconseguir això, aquest foment del territori. Però avui per avui això no

“Amb la pública es trencaria el model actual, que el patronat defensa molt”

és possible perquè no tenim el pressupost per fer-ho. I perquè obligaria a un canvi del règim jurídic. Universitat pública vol dir que no hi ha patronat, que es regeix pels estatuts de totes les universitats públiques –per tant de la LOSU– i a més les figures contractuals de personal. Per anar cap a una universitat pública caldria, primer de tot, pressupost per assumir-ho. Sap vostè que es mantenen per l'aportació de la Generalitat a la que s'ha de sumar la matrícula dels estudiants que surt al decret de preus. O sigui, que el govern controla les dues entrades perquè els arribi sempre la mateixa quantitat de recursos i no penalitzar les famílies. Si la UVic-UCC volgués passar a pública vol dir tot això, i canviar tota la seva estructura. Això implica la voluntat de dir: volem caminar cap allà, amb tot el que suposa. I pressupostàri-

2014

Es crea una federació entre la Fundació Universitària Balmes i la Fundació Universitària del Bages, amb la qual cosa la Universitat passa a denominar-se Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya (UVic-UCC).

2017

Inici dels estudis de la Facultat de Medicina, coincidint amb la commemoració del 20è aniversari del reconeixement de la Universitat de Vic.

2018

El desembre de 2018, Josep Eladi Baños es convertia en el cinquè rector de la UVic-UCC. Fins aleshores vicerector de la Universitat Pompeu Fabra, el seu nom va ser proposat per una comissió de selecció.

ament, també fer el mateix... amb tot el que això suposa. I seria el moment que els estudiants de la Catalunya Central tindrien el preu més baix, evidentment.

És utòpic pensar-hi com un objectiu no a curt però potser sí a mitjà i llarg termini?

Crec que a nivell presupostari, no. Sí que és un cost important, però amb un calendari i un horitzó es podria. Ara bé, trencaria el model que el patronat defensa, aquesta xarxa municipalista. He sentit en el patronat defenses d'aquest model per sobre del de les públiques. Llavors no és qüestió de tenir model, sinó de voler transitar cap aquí. Penso que seria bo, sobretot per a les famílies i els estudiants.

Així, el model de titularitat pública i jurídicament privat de la UVic-UCC es veu més com un obstacle que com un avantatge?

El que és important, tant en el cas de la UVic-UCC com de la UOC (que és singular també, però diferent), és que en el sistema que creguin que poden avançar millor busquin l'estructura jurídica que els ajudi. La contractació o les retribucions fins i tot són més àgils si no estàs en el sector públic, és cert. Però en el cas de la UVic-UCC caldria avaluar quins són els pros i contres i decidir cap on volen avançar. Aquests sistemes no definits sempre estan en més inestabilitat. Són més lliures, possiblement sí, però cal acceptar llavors que no són

una universitat pública.

Quan es va fer la federació amb Manresa, va ser amb la benedicció del govern. Com veu la seva evolució?

És una forma de crear aliances dins del territori que està bé. A més, la titulació de Medicina es pot fer perquè hi ha aquesta aliança. Amb això es potencien: dos i dos sumen més de quatre, si en tenen la voluntat. Tant per al que representa l'avanç del coneixement, com per fer de catalitzador de tot el teixit empresarial. Fins ara, ja s'ha vist com es creava una xarxa de titulacions entre Vic i Manresa, aprofitant recursos. Veig que volen fer un pol de salut atractiu en aquesta

“Els sistemes no definits sempre estan en més inestabilitat”

àrea de Catalunya. I en principi sembla bé.

La recerca i transferència de coneixement solen considerar-se indicadors de la maduresa d'un projecte universitari. Com es veu, en el cas de la UVic-UCC?

Ha anat *in crescendo*, és evident. Els equips rectorals també s'hi han focalitzat. En principi, hi havia més titulacions de caire *professionalitzador* però han

entrat en altres àmbits, i s'ha fomentat que els professors facin recerca. I això s'ha vist en alguns rànquings en què la UVic-UCC ha quedat molt ben posicionada.

Ha parlat de Medicina. Va costar molt que la UVic-UCC pogués impartir aquest grau, i ara s'està fent a preu d'universitat privada. La realitat, però, ha demostrat que no tenim prou metges...

És un tema de molta controvèrsia. No com el cas d'Infermeria, en què tots els informes ens indiquen que la nostra ràtio infermera-pacient està per sota d'altres llocs d'Europa. Tots els sectors ho han vist clar

i la pandèmia ho ha posat més de manifest. En Medicina, sí que l'increment de la UVic-UCC ajuda, igual com també s'han augmentat les places a la Pompeu Fabra, i si no les tinguéssim estaríem clarament per sota. Però hi ha estudis que diuen que el que falten són especialitats concretes. Tenim un grup de treball que ho està estudiant junt amb el Departament de Salut. El grau de Medicina a la UVic-UCC va ser una aposta que ha sortit bé. Ara sortirà la primera promoció i la facultat passarà l'examen que passen totes: veure com els va als seus estudiants en les proves MIR.

Com es veu la UVic-UCC des del departament, quin ha de ser el seu futur?

Se la veu encara com una universitat jove, que està despuntant en l'àmbit de la recerca. Nosaltres estem treballant el tema de les *regions del coneixement*, i la UVic-UCC ha de ser la catalitzadora d'això a tota la Catalunya Central. Cohesionar, liderar la recerca i la transferència... Al Departament d'Universitats li agradaria que anés cap aquí.

Els preocupa la davallada demogràfica que ve en els propers anys?

Ara encara estem pujant, però tindrem davallada. Les universitats que patiran més seran les privades o de preu privat. L'altre tema és que les universitats s'enfoquen cada vegada més cap a la formació continuada, per aquí poden guanyar.

L'Ajuntament de Ripoll

felicitats per aquests 25 anys

ripoll.cat

Més pràctica, més integral

Amb la base de l'històric grau d'Infermeria, la Facultat de Ciències de la Salut apunta cap al futur

La degana que va assumir el càrrec en la pandèmia

Vic Míriam Torres, la degana de la Facultat, va prendre possessió del càrrec el maig de 2021. Feia un any, però, que l'estava exercint de manera interina, des que l'anterior degana, Paola Galbany, va passar a ser presidenta del Col·legi d'Infermeria de Catalunya. Pràcticament va afrontar, doncs, tot el moment de la pandèmia. És doctora en Nutrició i Metabolisme, i ja formava part de l'equip de direcció de la facultat, on també coordina el nou màster an Alimentació i Sostenibilitat. A la fotografia, Torres en un dels laboratoris de simulació d'Infermeria, que reproduceix exactament l'habitació d'un hospital.

ALBERT LLIMÓS

Vic

Jordi Vilarrodà

Míriam Torres encara recorda l'impacte que va suposar a la facultat l'esclat de la pandèmia. Perquè és una facultat de Ciències de la Salut i perquè té una tradició de presencialitat en els estudis. La crida que es va fer als professionals la van seguir, i va haver-hi personal de la facultat que es va incorporar als hospitals –a planta i a les UCI– i altres que després van fer campanyes de vacunació. No hi havia prou mans, i fins i tot els estudiants han participat en els processos sanita-

ris en diferents moments de la pandèmia amb els anomenats *contractes d'auxili*. “Una mesura *in extremis*, que des de la facultat hem convalidat les pràctiques per aquesta experiència.” En la història de la Facultat de Ciències de la Salut –que ve de lluny, des de l'Escola Femenina d'Ajudants Tècnics Sanitaris Osona creada l'any 1974– no havia passat res semblant.

Ha estat una prova de foc, i per a l'alumnat un màster accelerat: “Un aprenentatge competencial que en unes pràctiques habituals no haurien tingut”, explica Míriam Torres, la degana

de la Facultat. Incloses les situacions més dures que pot viure un professional. Torres només espera que tot plegat

“La pandèmia va ser un màster accelerat per als estudiants d'Infermeria”

hagi servit per valorar més els professionals com els d'infermeria, i ser conscients que la ràtio per pacient que tenim a Catalunya és baixa,

en comparació amb altres llocs d'Europa. Que hi hagi altres països on trobin feina és un senyal que en facultats com la de Vic s'ensenyava bé: “Fora d'aquí s'aprecia, la llàstima és que no es puguin quedar en el propi sistema.” I més pensant que en els propers anys hi haurà un relleu generacional per jubilació en el sector de la infermeria, com hi serà també entre els metges. I les que s'incorporin de nou s'han d'incorporar no solament a l'àmbit assistencial sinó a l'acadèmic “i no és fan fàcil”. Si d'alguna cosa ha servit la pandèmia és que aquesta consciència sem-

blaria que s'està traduint en un augment de vocacions, “però encara no tenim proves dades per assegurar-ho”. Ara s'està fent un estudi de recerca sobre aquest impacte, en tots els graus de l'àmbit de la salut.

Més enllà d'aquesta circumstància, i passat el moment àlgid de la pandèmia, hi ha objectius de fons a la facultat que miren cap al futur. Un d'ells, la internacionalització: l'arribada d'estudiants francesos a l'especialitat de Fisioteràpia és el vessant més evident, però es tracta no només d'això sinó que els estudiants d'aquí sur-

Una exposició a l'Espai Vernis...

Vic La trajectòria de la Universitat queda reflectida a l'exposició “La UVic-UCC, 25 anys en imatges”, que fins al dia 27 d'agost es pot visitar a l'Espai Vernis, al campus de Miramargès. Comissariada per la secretària general de la UVic-UCC, Anna Sabata, i organitzada pel Servei de Gestió Documental, Arxiu i Registre, repassa la trajectòria de la institució amb una quarantena de fotografies històriques agrupades en quatre àmbits: les persones,

la comunitat, el coneixement i el territori. Entre d'altres, s'hi mostren els relleus produïts en diferents

càrrecs institucionals, com ara el de rector o rectora; la construcció de nous edificis i espais; el projecte fede-

ratiu i la incorporació de noves entitats a la Universitat; la creació de coneixement a través de la docència,

la recerca i la transferència de coneixement, els nous estudis o les jornades i congressos.

UVIC-UCC

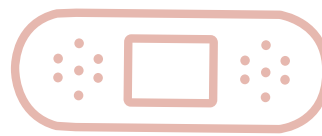
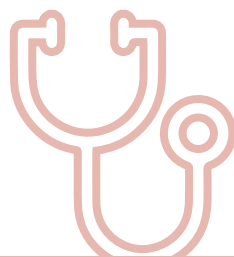
Facultat de Ciències de la Salut i el Benestar

Graus

Fisioteràpia
Infermeria
Nutrició Humana i Dietètica
Teràpia Ocupacional

Màsters oficials

Alimentació i Sostenibilitat
Atenció Pal·liativa a Persones amb Malalties Avançades
Polítiques Socials i Acció Comunitària

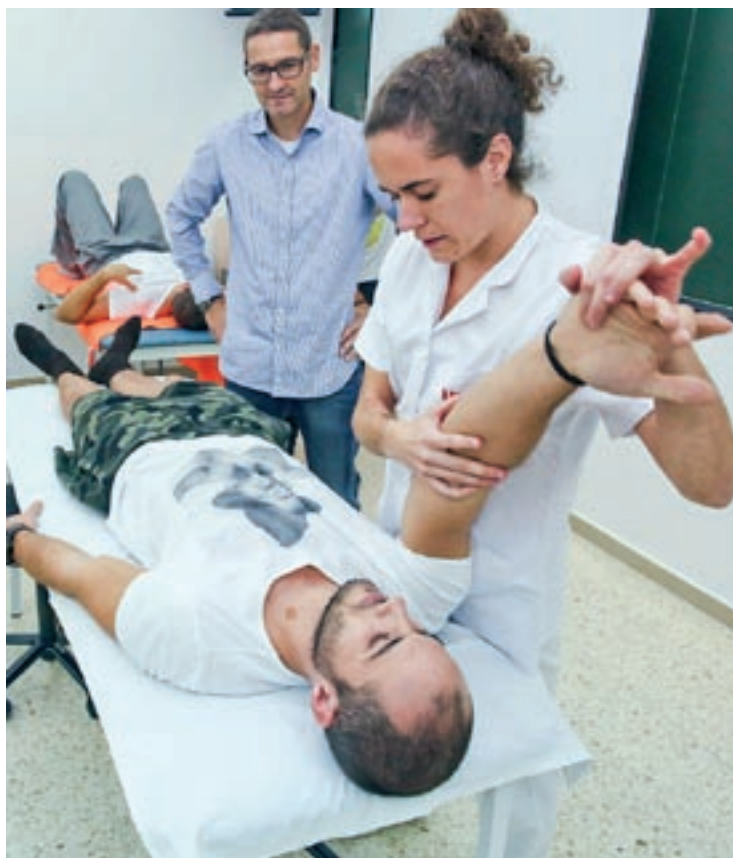

tin a l'estranger, i de la mobilitat dels professors. I això va lligat a la recerca: "Hem fet un esforç per entrar en projectes europeus." Els estudiants, dins de la seva formació, tenen crèdits en anglès. "Costa que els alumnes ho entenguin, que no ho visquin com un entrebanc

"Cada vegada ens trobem més que el professional de la salut no treballa sol"

sinó com un valor afegit en la seva formació, que en l'àmbit laboral es té molt en compte." En tots els semestres hi ha assignatures en anglès. I si alguns alumnes no poden marxar a l'estranger, existeix la *mobilitat virtual*: que en diferents projectes es trobin amb alumnes d'universitats europees, treballant en línia. Tradicionalment, Ciències de la Salut ha estat una facultat "poc internacional", admet la degana.

On sí que ja hi havia una certa trajectòria era en les pràctiques vinculades a l'experiència real: la simulació. Posar-se en una situació real, però en un escenari

Alumnes fent pràctiques de fisioteràpia

controlat com és el d'un laboratori que reproduceixi una habitació d'hospital. Va començar amb Infermeria i ara s'està implantant en els altres graus. El proper pas és la *simulació integrada*: "Cada vegada ens trobem més que el professional de la salut no treballa sol." Fisioterapeutes, infermeres o nutricionistes es trobaran en la vida real

que hauran de compartir casos, entre ells o també amb metges. Com els estudiants de Medicina, també, estan treballant amb eines d'anatomia virtual i amb dissecció de cossos. "Ens ha permès repensar unes assignatures que fins ara eren molt teòriques." Els nous graus de Podologia i Audiologia que s'incorporaran també

Fisioteràpia, la carrera que ha portat a Vic els francesos

Vic Sentir parlar en francès a Vic és habitual i no només pels turistes. Sobretot, per la quantitat d'estudiants d'aquesta procedència que en els últims anys han arribat a Vic per estudiar Fisioteràpia. Aquest curs hi ha 1.020 francesos, que representen un 78% del total dels estrangers que hi ha a la UVic-UCC. Venen a estudiar un títol reconegut, però per al qual no hi ha places a les universitats franceses. "I no preveiem que hi hagi davallada." Però també consideren la possibilitat.

en el desenvolupament d'eines que puguin aplicar-se a la salut. La transversalitat circula a través de l'Eix, perquè al campus de Manresa també imparteixen Fisioteràpia i Infermeria. A poc a poc, s'han anat trobant els mecanismes per estar "en contacte continuat" i treballar en la mateixa línia.

La Facultat de Ciències de la Salut venia d'una escola, amb una tradició pràctica que incorporava poc la recerca. I aquesta s'ha anat fent present en el seu dia a dia, ja des de fa anys. Vincular-se a grups de recerca ja és una condició *sine qua non*, "perquè això té un retorn en la docència". Això inclou també la projecció en el territori: "Fem coses que el territori no sap o el territori necessita coses que nosaltres podríem solventar", destaca.

El projecte que estan portant a terme amb les residències geriàtriques, per conèixer com estan els seus usuaris i quin impacte ha tingut en ells la pandèmia de la covid, "ha permès tenir una fotografia de les residències d'Osona i quines podrien ser les futures accions en clau de millorar la salut dels usuaris, o la intervenció dels professionals per aplicar noves tècniques".

ho faran des d'una visió transversal, amb personal de la Facultat de Salut que col·laborarà amb el de Medicina. "Cada vegada anem més a aquesta visió integradora", diu la degana de Salut. La dimensió de la UVic-UCC fa possible, per exemple, que els enginyers del grau de Multimèdia, per posar un exemple, puguin participar

**VIC ÉS CIUTAT UNIVERSITÀRIA.
PER MOLTS ANYS, UVIC-UCC!**

Ajuntament de Vic

Vic,
ciutat a la
mesura humana

Uvic Ucc

Aprenent de l'entorn

La Facultat d'Educació reforça la seva connexió amb el món educatiu per mantenir-se a l'avantguarda

Un degà que ve de CAFE i va passar per Finlàndia

Vic Quan van escollir Eduard Ramírez com a degà d'Educació per primera vegada, l'any 2016, era a Finlàndia, el país que sovint s'esmenta com a model en pedagogia. “De Finlàndia en podem importar poques coses, perquè hauries d'exportar tota la societat”, assegura Ramírez. Però sí que creu que se'n pot aprendre de al confiança entre els diferents actors del món educatiu. El degà es va incorporar com a professor de la UVic al crear-se el grau de CAFE. No va viure els inicis, és clar, “però van conviure amb els que havien creat la facultat i ens van impregnar de la seva manera de fer”, reflexiona.

ALBERT LLIMOS

Vic

Jordi Vilarrodà

Si una facultat entronca amb els orígens del projecte universitari de Vic i l'expertesa que el va fer conegut arreu del país, aquesta és la d'Educació (ara mateix, amb el llarg nom de Facultat d'Educació, Traducció, Esports i Psicologia). La creació de l'Escola de Mestres l'any 1977 és la primera pedra de l'edifici que corona la teulada al cap de 20 anys, i d'allà on surten els seus promotors. Però de les glòries passades no se'n viu, i el món pedagògic ha viscut tants canvis que

avui no s'assembla de gaire al de quan Ricard Torrents i la resta de pioners van començar a fer classes al col·legi de Sant Miquel.

Ho sap molt bé el seu actual degà, Eduard Ramírez, tot i que té molt clar que “és molt important saber d'on venim per entendre el present i enfocar el futur”. No és una frase buida, de les que se solen dir en aquest cas: “Els que van engegar aquest projecte eren mestres, tenien molt clar l'exercici professional.” Ara és diferent: al professorat universitari li costa trepitjar aules, no perquè no vulgui sinó sovint perquè hi

ha altres condicionants –les acreditacions acadèmiques– que no valoren aquesta experiència. “Quan acabes la teva classe a la facultat, ja et pots

“La Universitat ha deixat d'estar en un pedestal, la posem a peu de carrer i oberta”

tancar al despatx a escriure un article, i si tens dues o tres setmanes, marxar a fora a fer una recerca.”

Si ara hagués de definir el model de la facultat, Ramírez diria que és “el treball en xarxa amb l'entorn professional i basat en unes metodologies innovadores”. Fer ponts de doble circulació entre la Universitat i l'entorn professional. De pràctiques, els aspirants a mestres sempre n'han fet “però pel pont només es circulava en una direcció”. L'any 2017 van començar una sèrie de projectes perquè aquesta connexió de la Universitat amb la realitat –dibuixat en pinzellades gruixudes– sigui efectiva. I la manera és “vincular els projectes en docència univer-

sitària”. Les pràctiques –els estudiants de Mestre que van a una escola– continuen existint (si és psicòleg, potser a una empresa o una institució). Però ara, a més, es relacionen directament amb assignatures, amb docència universitària. Se li ha posat un nom explícit, Creuant Mirades. L'any 2017, després d'assumir el càrrec, recorda que va convocar a la Universitat representants de totes les escoles de Vic “i els vam dir que volíem formar mestres tenint en compte el que ells feien als seus centres... gran sorpresa!”. Ara projectes en què, fins i tot, els alum-

... i una exposició al Palau Robert

Barcelona Amb el mateix títol que a Vic (“UVic-UCC. 25 anys. Persones, coneixement i territori”), aquests dies també hi ha una exposició a Barcelona, al Palau Robert. El recorregut, de fet, comença als mateixos jardins on hi ha una sèrie d'imatges (“El camús. Mirades fotogràfiques”) de fotògrafs com Toni Anguera, Manel Esclusa o Marta Prat. “Se'ls va encarregar que donessin la seva visió subjectiva sobre tres elements representatius de la

universitat, les persones, els edificis i el territori”, explicava Ton Granero, que ha estat el comissari de tot el

projecte. A l'interior hi ha la part institucional de la mostra, que recull testimonis de la comunitat universitària

i set plafons que expliquen la personalitat de la UVic-UCC. Fins al dia 19 de juny es pot visitar aquesta mos-

tra, que el dia de la inauguració va comptar amb una conferència del periodista Antoni Bassas.

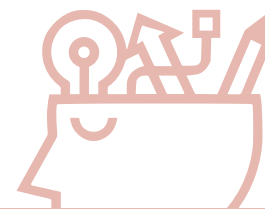
Facultat d'Educació, Traducció, Esports i Psicologia

Graus

Ciències de l'Activitat Física i de l'Esport
 Ciències de l'Activitat Física i de l'Esport / Mestre d'Educació Primària amb Menció en Educació Física
 Educació Social
 Mestre d'Educació Infantil
 Mestre d'Educació Infantil / Mestre d'Educació Primària amb Menció en Llengua anglesa (Pla de millora)
 Mestre d'Educació Primària
 Psicologia
 Traducció, Interpretació i Llengües Aplicades

Màsters oficials

Aplicació de Pràctiques Artístiques Accessibles
 Educació Inclusiva, Democràcia i Aprenentatge Cooperatiu
 Estudis de Dones, Gènere i Ciutadania
 Formació del Professorat d'Educació Secundària Obligatòria i Batxillerat, Formació Professional i Ensenyaments d'Idiomes
 Innovació en Didàctiques Específiques
 Pedagogia Montessori (0-6 anys)
 Psicologia General Sanitària
 Traducció Especialitzada

nes de les escoles van a la mateixa Universitat, i hi fan classe de diverses matèries, en espais dissenyats expressament. L'Aula Teresa Buscart o l'Aula Montessori, per posar dos exemples. "Construïm coneixement basant-nos en el context real". Ara que hi ha moltes mestres que es queixen que les decisions sobre la seva professió es

"Construïm coneixement basant-nos en el nostre context social"

prenen en despatxos allunyats de les aules, aquest pot ser el camí per canviar les coses. "La Universitat ha deixat aquell edifici que està en un pedestal, la posem a peu de carrer amb la porta ben oberta, per aprendre de l'entorn."

Potser sense pretendre-ho, experiències com aquestes mantenen la Facultat d'Educació a l'avantguarda pedagògica del país. "No farem res que no creiem que hem de fer", diu Ramírez. El fil de continuïtat és estar atents als canvis. I en el seu

Estudiants participant a l'Aula Teresa Buscart d'Educació Infantil

cas –cosa que no van poder fer les generacions precedents– amb la internacionalització incorporada. "Quan marxés, entens moltes coses." Si alguna cosa va aprendre a Finlàndia va ser "la confiança". La de la Universitat amb el seu entorn professional. D'aquí neix la iniciativa del programa MID (Mentoratge i Identitat Docent), on es tro-

ba tot el sector per discutir "com han de ser els futurs mestres". I encara que sembli que els mestres ocupin tota la mirada de la facultat no és així: en els sortides internacionals, per exemple, hi participen estudiants de tots els graus i col·laboren entre ells. Són projectes multidisciplinaris, on hi pot haver psicòlegs o també titulats en

Itàlia, Gàmbia o el Nepal, marxar "perquè canvia la perspectiva"

Vic Els futurs mestres de la UVic-UCC surten al món. Van a països europeus (sobretot a Itàlia, que sempre és un referent), però també llocs molt més llunyans, des del Nepal fins a Gàmbia o el Senegal, on veuen "models més cooperatius". I Colòmbia, entre els països sud-americans, on s'hi acaba de posar un peu. "La nostra intenció és posar-ho tan fàcil com sigui possible als estudiants perquè marxin en algun moment del grau, els canvia la perspectiva de la tasca que poden fer en el món."

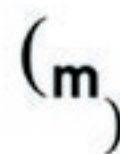
CAFE. Aquesta titulació és, precisament, un dels grans èxits de la facultat i de la UVic-UCC. L'antic degà de la facultat, Antoni Tort, va ser el que creia fermament en aquesta oferta, quan alguns deien que no era possible perquè calien equipaments. "I resulta que CAFE és un reflex de la seva relació amb la ciutat, amb les entitats i

l'entorn", perquè ha aprofitat tota la infraestructura esportiva que hi havia. Un model sostenible, que encaixava amb allò que ja existia. No totes les universitats que fan CAFE la integren dins d'una facultat d'Educació on es formen també mestres o psicòlegs. A la llista d'objectius pendents de la facultat n'hi ha un de marcat en vermell: recuperar el nivell de matrícula de Mestres. L'actual prova d'accés que s'ha de passar per entrar-hi ha fet de filtre, i no només de la UVic-UCC (que també té estudis de Mestre a Manresa, en l'especialitat d'Infantil). Ramírez confia que el model formatiu que es desenvolupa a Vic "sigui un pol d'atracció" per a nous estudiants. Un fet diferencial. I paral·lelament, els cursos que es fan per passar les proves d'accés, una formació en línia per als aspirants a entrar en el grau que vulguin fer-ho a Vic.

La solució definitiva seria revisar el mapa de l'oferta en el conjunt del sistema universitari. "Si queden tres mil candidats a fora no pot ser que les públiques ofereixin les mateixes places que quan aquests hi entraven." Però aquest, és clar, ja és un tema molt més polític que no pas acadèmic.

Ajuntament
de Manlleu

**ENHORABONA PELS 25 ANYS DE LA UVIC,
UNA UNIVERSITAT DE TERRITORI**

Ciència amb voluntat social

Les enginyeries i les biociències, puntals de la Facultat de Ciències i Tecnologia, que obrirà Biomedicina

Un especialista en aplicacions socials de les tecnologies

Vic Sergi Grau, degà de la Facultat de Ciències i Tecnologia, la coneixia bé abans de ser nomenat degà. La coneixia bé perquè ja hi treballava com a professor des de l'any 2014, en què s'hi va incorporar en les àrees de programació de videojocs, gestió de projectes i disseny 3D del grau Multimèdia. A partir de l'any 2015 va passar a dirigir el Departament d'Enginyeries. De fet, no ha volgut deixar mai la recerca, i és un dels capdavanters del grup Digital Care, que dissenya eines tecnològiques al servei de la salut.

ALBERT LLLIMÓS

Vic

Jordi Vilarrodà

Va ser l'Escola Politècnica Superior en la seva creació, i l'any 1997 es va convertir en l'Escola Politècnica Superior de la nova UVic. Ha passat per noms diversos fins l'actual, la Facultat de Ciències i Tecnologia, on s'imparteixen els actuals cinc graus d'aquest àmbit. El rumb l'ha anat marcant l'adaptació a les demandes de la societat en aquests àmbits, i actualment és forta en biociències i en enginyeries de l'àmbit mecànic. "Hem trobat la manera d'estar ben integrats

en el territori", explica el seu actual degà, Sergi Grau, que aviat complirà quatre anys en el càrrec.

El final d'aquest primer mandat arriba mentre s'està preparant el nou grau de Biomedicina per al curs que ve. Un creixement "natural, basant-nos en la nostra expertesa", explica el degà. Hi ha un nucli potent de biociències, amb Biologia i Biotecnologia, que es consolidarà amb Biomedicina, un grau en què treballen de la mà de la Facultat de Medicina. Els contactes amb empreses i instituts de recerca permeten assegurar que

no es farà un salt en el buit, i que es necessiten professionals d'aquest àmbit, en què Catalunya comença a ser un referent europeu. "Un nou

"Tots els referents ens diuen que hem de mostrar la part més social"

grau ha de tenir sentit en docència i recerca, però també en ocupabilitat."

Però a part de crear una

bona oferta, les carreres que van a la Facultat de Ciència i Tecnologia també necessiten explicar-se, potser més que les d'altres facultats. La projecció era un dels objectius que s'havia proposat el degà, i s'ha avançat. Les Tertúlies de Literatura Científica o la First Lego League –i la First Tech Challenge per als estudiants de 16 a 18 anys– són iniciatives que projecten la facultat. I l'acosten als joves, que han de perdre la por davant de les carreres tecnològiques. "Potser faltava explicar als joves, en el seu llenguatge, coses com què és exactament la Mecatrònica

o què vol dir estudiar Multimèdia." O sigui, aprendre a dissenyar les aplicacions que utilitzen en el dia a dia al seu mòbil o els videojocs. L'altre gran repte és *feminitzar* les enginyeries, terreny on els nois encara són majoria absoluta a diferència dels estudis de biociències, en què hi ha més equilibri. "Tots els referents ens diuen que hem de mostrar la part més social que tenen." Un exemple com dissenyar dispositius per ajudar Osonament en el tractament de persones amb addiccions és plenament *social*. O crear un llapis que pugui detectar si una perso-

**ENHORABONA, UVIC-UCC,
PER AQUEST 25È ANIVERSARI!**

AJUNTAMENT DE
CENTELLES
www.centelles.cat

Facultat de Ciències, Tecnologia i Enginyers

Graus

Àrea de Biociències

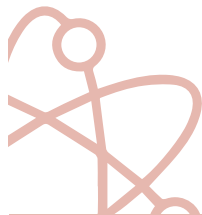
Biologia
Biomedicina
Biotecnologia

Àrea d'Enginyeries

Enginyeria de l'Automoció
Enginyeria Mecatrònica
Multimèdia. Aplicacions i Videojocs

Màsters oficials

Anàlisi de Dades Òmiques / Omics Data Analysis
Tecnologia de l'Esport (actualment no desplegat)

na pateix la malaltia de Parkinson. I també des de casa es pot treballar en aquest sentit, parlant dels possibles estudis dels fills i filles "en pla d'igualtat". Però l'estudiant -noi o noia- que opti per algun d'aquests graus sap que de feina no li'n faltará. "Venien les empreses a demanar treballadors i els diem

"No es tracta de saber moltes tecnologies, sinó que puguin entendre-les"

que tothom està ocupat... la demanda hi és, i exagerada", diu el degà.

Multimèdia és sens dubte el grau que ha demanat una evolució més constant a la facultat. "Això passa amb tots, però en aquest fins i tot ens ha obligat a canviar el pla d'estudis per ser més flexibles." A la Universitat, l'estudiant ha d'aprendre sobretot una metodologia, una forma de treballar que al llarg de la seva vida professional li permeti d'anar assumint novetats. Tot i que no tan accentuat, és el que passa també a Mecatrònica,

Portes obertes del grau d'Automoció amb seu a Granollers

un grau que va néixer perquè la indústria demanava especialistes però no omplia totes les places disponibles. Potser perquè no s'acabava d'entendre què volia ser aquesta nova especialitat, molt semblant a una enginyeria industrial polivalent. "Hem de fer que tot Catalunya sàpiga que Mecatrònica vol dir robòtica, que vol dir indústria 4.0...",

allò que a dia d'avui necessiten les empreses.

La recerca, en una facultat científicotècnica, és una prioritat. I no només això, sinó la traslació a la realitat quan és possible. "Si el que volem fer és ciència aplicada, no pot quedar com morta en unes proves pilot", explica el degà. Un dels projectes emblemàtics, en aquest sentit, és Neu-

Automoció, la punta de llança de la Universitat a Granollers

Vic La Facultat de Ciències i Tecnologia és l'única de la UVic-UCC que desplega uns estudis de grau al campus de Granollers: són els d'Enginyeria de l'Automoció. Van sorgir també de la demanda del sector, que volia formar enginyers però que aquests trepitessin les empreses des del primer moment. "Són el grau que té més pràctiques, un miler d'hores, dels quatre anys se'n passen més d'un a les empreses." I si hi entren, ja tenen el rodatge. Mai millor dit, parlant de cotxes.

reka, que de la investigació ha passat ja a convertir-se en una *spin off*, una empresa participada per la mateixa universitat. Es tracta d'una eina tecnològica que ajuda els mestres a saber en quin nivell està cada alumne en matemàtiques. Tant els que tenen alta capacitat i s'han de motivar com aquells als quals els costa més i s'han

d'ajudar. "Se'ls ofereixen eines digitals a través del joc, del videojoc, que els reptes siguin més difícils però assumibles." I al capdavall, que disminueixi el fracàs escolar.

"Hem passat d'una prova pilot a Manresa al producte comercial, ja sabem que està validat, explica Grau. Tot producte que vagi a les aules amb l'aval de la UVic-UCC (i de la Universitat de Barcelona, que hi ha aportat la part de coneixement en psicologia) ha d'estar validat perquè els docents sàpiguen que s'ha provat a les aules i que funciona. És el camí de futur i, en aquest cas, un nou exemple de com allò que fan els enginyers acaba repercutint en la societat. Fa 25 anys ningú no hauria imaginat que un producte com aquest podria sortir del que llavors era la *Politécnica*, centrada en altres enginyeries, fins i tot l'Agrònoma, que naixia a Vic amb moltes expectatives i al final no va reeixir. "Es va passar també pel *boom* de les *telecos*", recorda el degà. En tota la seva trajectòria, la facultat s'ha anat adaptant a les necessitats de la societat. "No es poden obrir graus si el territori no ho necessita i no ho pot absorbir." Res no és permanent, i menys en el món tecnològic d'avui.

Enhorabona per aquests 25 anys!

Manresa, orgullosa de compartir camí i formar part de la Universitat Central de Catalunya

Una combinació exitosa

La Facultat d'Empresa i Comunicació reuneix dues branques que cada vegada es complementen millor

Segona etapa com a degà en la mateixa facultat

Vic Josep Burgaya va ser degà de la facultat entre els anys 1995 i 2002, i també adjunt al Rectorat per a la redacció del Pla Estratègic. Va deixar el món acadèmic per dedicar-se uns anys a la política com a regidor de l'Ajuntament de Vic i va retornar a les aules acabat aquest període. Doctor en Història Contemporània, reconeix que en aquest moment no és realista pensar que la UVic-UCC pugui tenir aquesta o altres carreres d'humanitats. "S'ha de ser selectiu en l'oferta que fem."

ALBERT LLIMÓS

Vic

Jordi Vilarrodà

Quan es va donar forma a l'actual Facultat d'Empresa i Comunicació, Josep Burgaya n'era el degà i va impulsar un canvi substancial. L'antiga Facultat de Ciències Jurídiques i Econòmiques canviava de nom perquè començava a incorporar una nova branca de graus vinculats al periodisme, l'audiovisual i la publicitat. No és habitual que aquests estudis convivin en una mateixa facultat, però Burgaya està convençut que l'experiència ha estat positiva. Quan n'ha parlat

en reunions amb els seus homòlegs d'altres universitats "ho entenen, perquè cada vegada més la gent de comunicació –els periodistes– tenen com a sortida el món de l'empresa". La UVic tot just acabada de crear com a tal va fer de la necessitat virtut: la que llavors era diplomatura d'Empresarials havia anat baixant en nombre de matriculats després d'uns anys de gran demanda. Les aules es buidaven i calia donar musculatura a la facultat "ampliant el seu camp d'acció cap a altres àmbits". Es van estudiar diverses possibilitats (Dret o Relacions

Laborals, entre elles, i el grau de Gestió i Administració Pública) que van començar a fer altres universitats i que va acabar resultant fallit. I

"Vam néixer quan no existia el periodisme digital, ens hem anat adaptant"

finalment es va optar per estudis de comunicació. El temps ha demostrat que l'aposta de Burgaya i el

seu equip va ser encertada. Primer va ser Publicitat i Relacions Públiques, després Periodisme, Comunicació Audiovisual i finalment, Màrqueting i Comunicació Audiovisual. Ara mateix, són la columna vertebral de la facultat i l'últim d'aquests graus, en concret, és el que fa de nexa d'unió entre les dues *potes* de la facultat: l'Empresa i la Comunicació. I només un altra universitat, la UOC, l'ofereix com a grau. "Ha estat una manera de donar-li protagonisme, quan normalment són uns estudis que es feien en acadèmies." Si una professió ha canviat,

però, des que es va crear la facultat és la de periodista: "La base del bon periodisme és la mateixa –explicar bones històries, dominar el llenguatge i diferenciar la informació de la propaganda– però quan vam néixer amb prou feines existia el periodisme digital", recorda Burgaya. Ha calgut canviar plans d'estudis, adaptar-se a un mercat en què la relació virtuosa entre periodisme i publicitat es trencava... I malgrat que saben que al sortir de la facultat no l'esperaran a la porta amb ofertes de feina, l'estudiant continua interessat en aquest grau,

El periodisme que t'acompanya

EL9NOU.CAT

EL9TV.CAT / EL9FM.CAT / 9MAGAZIN.CAT

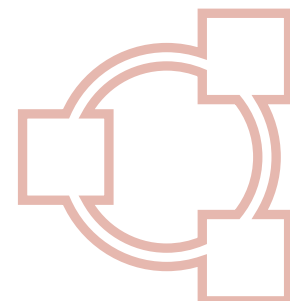
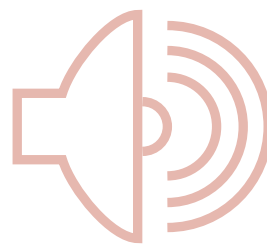
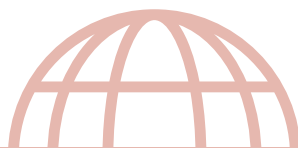

Facultat d'Empresa i comunicació

Graus

Administració i Direcció d'Empreses
 Comunicació Audiovisual
 Màrqueting i Comunicació Empresarial
 Periodisme
 Publicitat i Relacions Públiques

com demostren les dades de matriculació. És vocacional. I els graus *clàssics* continuen tenint un atractiu. “Mirant enrere vint anys sí que veus gent ben situada, en els mitjans o en gabinets de comunicació, i si els recordes com a estudiants aquests eren de vocació”, afirma el degà. Si alguna cosa preocupa Burgaya és que els canvis tecnològics hagin comportat una pèrdua de nivell en l'ús

“Arriben els estudiants amb més mancances, la pantalla s'ha endut el llibre”

de la llengua, l'eina principal dels periodistes. “Arriben els estudiants amb més mancances, la pantalla s'ha emportat el llibre i ara es llegeix per sobre, *surfejant*, i al final això s'acaba notant.”

Els estudis d'Administració i Direcció d'Empreses (ADE), mentrestant, s'han obert camí enmig d'una multiplicitat d'ofertes: 38 llocs on escollir, a tot Catalunya, tant des del sector públic com des de les escoles de negoci privades. L'enfocament respecte

Inauguració de l'actual plató de televisió, l'any 2018

a aquestes és diferent: es prepara els estudiants amb més formació instrumental “perquè la gent pugui fer funcions molt diverses”, fins i tot a l'administració pública, objectiu que no és el d'una escola de negocis. “Són ofertes complementàries, ells també aprenen de les facultats.” Ara mateix, el mercat demana titulats

d'ADE, perquè el repte de la digitalització així ho requereix. Molts dels estudiants s'insereixen a les empreses on han fet pràctiques, i en qualsevol cas el temps que passa entre que acaben els estudis i es posen a treballar no supera els tres mesos. Un dels millors nivells d'inserció de la UVic-UCC. “No fem de sobreixidor per falta

Un de cada deu estudiants de la facultat són d'altres països

Vic Prop d'un 10% dels estudiants de la facultat són estrangers, i aquest és un indicador de la internacionalització de la facultat. “S'ha fet un esforç molt gran per fer assignatures en anglès.” En alguns graus són fins a 40 crèdits que s'imparteixen en aquesta llengua, la contractació de professors va lligada també al seu coneixement. Per al grau de Global Studies que s'està preparant, l'objectiu ja és que els estudiants surtin a més amb bon coneixement d'alguna altra llengua, com podria ser el xinès.

d'oferta pública, tenim un estudiant molt del nostre entorn geogràfic”: Osona, Ripollès, Moianès i Vallès Oriental, principalment. La dimensió petita dels estudis d'ADE permet mantenir una atenció personalitzada i són molts titulats “que recorren a nosaltres per fer la seva formació continuada”. Anar a les empreses osonenques i

trobar-hi graduats en ADE de Vic és més que habitual.

Ja sigui en empresa o en comunicació, Burgaya es va plantejar a l'assumir novament el deganat que la qualitat fos l'objectiu: “Vol dir exigència al professorat i als estudiants, vol dir prestar bons serveis i també fer transferència del coneixement que generem.” En els últims temps s'ha creat la Càtedra de Màrqueting i s'espera aviat l'aprovació d'un institut de recerca en l'àmbit de les ciències socials, “un tema que m'illusiona especialment poder-lo dur a terme” i que també intervindria en el debat públic perquè la Universitat estigui en contacte amb la societat del seu entorn. I en el vessant d'empresa, un equipament de simulació empresarial que s'utilitzaria internament i que també es posaria a disposició del teixit econòmic de l'entorn. Per d'aquí a dos anys es prepara la posada en marxa d'un nou grau, tot en anglès, el de Global Studies, que vindria a ser l'*actualització* dels estudis de comerç internacional. Tot i que Burgaya creu que l'objectiu màxim no ha de ser el de crear nous títols sinó reforçar el prestigi dels que actualment s'imparteixen.

EXCLUSIU PER A SUBSCRIPTORES D'EL 9 NOU

A partir d'ara, teniu accés directe a

Totes les notícies des de 1978

L'HEMEROTECA HISTÒRICA

Entre a el9nou.cat/historic-hemeroteca un arxiu documental molt valuós al vostre abast

Si encara no sou subscriptors, truqueu al 93 889 49 49 o entreu a el9nou.cat/subscriure

Consell Comarcal d'Osona

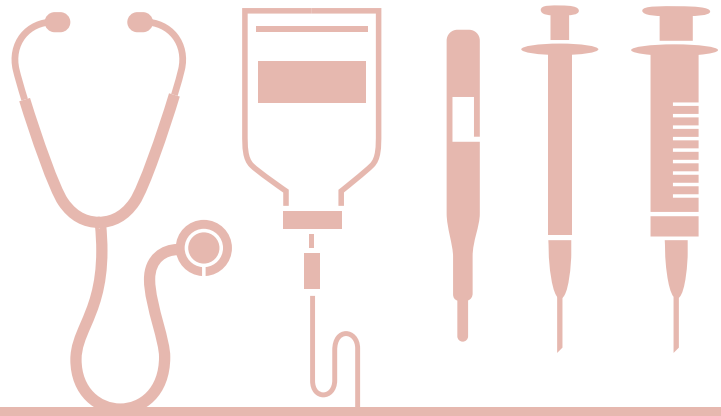
La UVIC-UCC és una universitat de proximitat i motor de coneixement per Osona. Gràcies pel vostre compromís amb el territori

Enhorabona!

Facultat de medicina

Graus

Medicina
Audiologia (en projecte)
Odontologia (en projecte)

Medicina, l'èxit d'una aposta

La facultat, a un any de treure la primera promoció de metges, preveu els graus d'Audiologia i Odontologia

Vic

Jordi Vilarrodà

En el món acadèmic, hi ha qui diu que les universitats es divideixen entre les que tenen Medicina i les que no. Quan el Parlament va reconèixer la Universitat de Vic, l'any 1997, fer aquests estudis no passava de ser una utopia llunyana, però una vegada més va guanyar la persistència: a final de maig de 2017 s'aproven els estudis de Medicina a Vic i l'octubre els primers estudiants rebien les seves bates blanques, obsequi de l'Ajuntament, en un acte solemne a la Sala de la Columna. La que llavors ja era UVic-UCC passava a ser una universitat amb Medicina. I aquesta era, a més, una primera demostració que la federació amb Manresa anava per bon camí. No hi hauria hagut Medicina sense aquest gran acord.

Els 25 anys de la Universitat se celebren quan els primers estudiants de Medicina enfilen la recta final dels estudis de grau. Aquest que ara s'acaba és el seu penúltim curs, a Vic o a Manresa. "Marca un abans i un després, i no només perquè ho diem nosaltres des de dins", afirma el degà Ramon Pujol, que va ser des del primer moment un dels motors del projecte, quan la facultat era només un despatx a la Casa Ricart de Vic. Amb una llarga trajectòria acadèmica, el doctor Pujol recorda que impartir Medicina és un desig de totes les universitats. I els estudiants potencials hi són, i cada vegada en un nombre més elevat: "La vocació com a desig d'entregar-se a una professió es manté, el nombre d'estudiants que volen estudiar Medicina a qualsevol preu és elevadíssim", diu Pujol.

Tot això ha coincidit amb un moment en què la necessitat de tenir més metges formats és evident. I per això s'ha passat d'una facul-

JORDI PUIG

El relleu en el deganat, d'aquí a un any

Vic A principis de 2017, quan encara no s'havien aprovat oficialment els estudis de Medicina a Vic, Ramon Pujol es va incorporar al projecte per preparar-ne l'arrencada, moment al qual correspon aquesta fotografia feta a la Casa Ricart, on hi tenia la seu provisional. I aquesta finalment es va poder produir el setembre d'aquell any. L'ha il·lusionat treballar "en un projecte que anava creixent amb nosaltres" i en el qual pensava tenir més dificultats de les que finalment hi ha hagut. Ara prepara el relleu: s'ha fet la convocatòria pública de la plaça per a nou degà. Però tot i això ell no deixarà el

càrrec fins a final del curs que ve, quan es gradui la primera promoció. Durant aquest temps, conviuran amb el degà electe per preparar el traspàs. El nou degà ja ho serà dels tres graus que s'acabaran impartint a la facultat quan s'hi sumin Odontologia i Audiologia. El final de la primera promoció també és el moment en què es poden revisar i modificar els plans d'estudis d'acord amb l'experiència que s'ha viscut. "Les coses novedoses són atractives però necessiten d'un manteniment i innovació constant", diu el degà, que ha estat molt actiu també com a professor d'una assignatura troncal de Medicina, la de Patologia General.

tat pensada per a menys de 90 alumnes en els inicis a l'actual matrícula, que va ser de 140 estudiants a començament del curs 2021-2022. "Hi ha una demanda sistèmica que formem més metges", diu Marina Geli, directora general de la Fundació d'Estudis Superiors en Ciències de la Salut (FESCS), titular de la facultat. "I no és tan senzill, perquè en la selectivitat el districte és únic, tot l'Estat." L'entrada a Medicina, tot i ser a preus privats, s'estableix per nota de tall (12,39

aquest curs) i això porta al fet que el 52% d'estudiants siguin de Catalunya, mentre

Es necessiten metges: dels 85 alumnes per curs dels inicis s'ha passat als 140

que el 40% venen d'Espanya, i el 7% són de Portugal i França. Molts d'aquests, per tant, és possible que no es

quedin a exercir la professió aquí.

Medicina va començar a la UVic-UCC amb aires d'innovació: era l'oportunitat de crear des de zero quelcom nou en mètodes d'aprenentatge. Ramon Pujol, amb anys d'experiència docent a la Universitat de Barcelona, reconeix que en institucions d'aquest pes tradicional resulta més difícil innovar. "Hi ha inèrcies, és més difícil crear innovació." A Vic s'ha pogut fer una metodologia docent pròpia, i un model particular de recerca i trans-

ferència de coneixement. I a més, que sense tenir un gran hospital en aquesta àrea d'un miler de llits, tenir-ne d'altres de més petits que sumen col·laborant entre ells. I que milloren pel fet de tenir una facultat a prop. Per posar un exemple, 13 caps de servei del Consorci Hospitalari de Vic són professors de la facultat, i 50 metges d'Osona i el Bages estan fent les seves tesis doctorals gràcies al programa que va posar en marxa la facultat. Cosa que no ha impedit fer alguns *fitxatges* de prestigi fora dels límits

Últims passos per posar-lo en marxa

IRIS, el futur en la recerca

Vic

J.V. Sense una Facultat de Medicina que vincula Vic i Manresa, aquest projecte no s'hauria posat a caminar, o ho hauria fet molt més lentament. L'IRIS (Institut de Recerca i Innovació en Salut) està fent els últims passos formals per constituir-se i es preveu que a primers de juny pugui posar-se a funcionar de forma operativa. Cobrirà tot l'àmbit de la Catalunya Central, i reunirà 14 institucions al voltant de la idea de donar un gran impuls a la investigació.

"Sense l'àmbit de relacions previ que ha creat la UVic-UCC i la Facultat de Medicina, en concret, s'hauria trigat més temps", explica Marina Geli. Serà l'onzè institut de recerca que hi haurà a Catalunya. Geli creu que, encara que tots els elements ja hi siguin, "el que acaba de sedimentar-ho és que els professionals es trobin en un

àmbit de relació amb les de de la Facultat de Medicina".

Un dels últims passos previs que calien era que el govern autoritzés l'Institut Català de la Salut (ICS) i el Consorci Hospitalari de Vic (CHV) a participar en l'IRIS, que tindrà forma jurídica de fundació. El llum verd de la Generalitat ja va arribar i ja s'ha signat davant de notari "perquè pugui començar a operar el dia 1 de juny", ha confirmat el rector, Josep

Eladi Baños.

La mateixa Fundació Universitària Balmes (FUB), la Fundació Universitària del Bages i la

Fundació d'Estudis Superiors en Ciències de la Salut seran el nucli de l'IRIS, en què també hi participaran, a més de l'ICS o el CHV, la Fundació Althaia de Manresa, el CAP Vic Sud, els hospitals de Campdevànol, Olot i Martorell, centres sociosanitaris i fins i tot Elisava, la Facultat de Disseny. "Per primer cop, un centre de disseny s'incorpora a la recerca

Hi participaran 14 institucions de la Catalunya Central

de la Catalunya Central com l'oncòleg Josep Taberner. La duplicitat d'unitats docents entre Vic i Manresa "no ha estat un inconvenient sinó una necessitat d'adaptar l'organització", explica el degà. Al tercer curs, els estudiants es divideixen entre les dues ciutats, però "amb la idea que la facultat, el professorat o els exàmens son únics". Les pràctiques també es reparteixen: des de Puigcerdà fins a Martorell, d'Olot a Manresa. La pandèmia també va ser una prova per a la facultat, que es va superar fins i tot mantenint les pràctiques i amb una part dels professors compaginant les classes telemàtiques amb la presència en el sistema sanitari en tensió.

Al voltant d'una facultat de medicina es crea un ecosistema que, en el cas de Vic, porta a crear un grau com el de Biomedicina, encara que en aquest cas s'imparteixi en una altra facultat, la de Ciència i Tecnologia (vegeu pàgines 14-15). "Tindrem professorat i iniciatives comunes de formació i de recerca, perquè és important que la tecnologia que apor-

tin s'incorpori a Medicina." En els propers dos cursos es posaran en marxa dos graus nous, "cada un dels quals és més complex que l'altre", diu Marina Geli. El primer, el d'Audiologia, no es fa ara mateix en cap altra universitat de l'Estat, tot i que sí en altres llocs d'Europa. "És entre mèdic i tecnològic, amb tècnics de grau que tenen també una gran formació en patologia clínica", i que acompanyen els otorrinolaringòlegs i els metges de família. De fet, va ser una demanda de la Societat Catalana d'Otorrinolaringòlegs que van demanar a la UVic-UCC que s'atrevis a liderar aquest nou grau, que s'iniciarà el curs 2023-2024. El segon dels nous graus serà el d'Odontologia, que implica la necessitat de tenir una clínica per a les pràctiques ja que no hi ha prou oferta per fer-les en el sistema públic. En aquest cas, del primer al tercer curs es farien a Vic i el quart i cinquè serien a Manresa. Tots dos graus també es farien a Can Baumann, a l'espera que es construï el nou campus de Salut que s'ha de construir al Prat d'en

Josep Arimany i Marina Geli durant una visita de la direcció del CatSalut a la Facultat de Medicina l'any 2019

sanitària, això és totalment innovador", explica Baños, que remarca la gran àrea d'influència que tindrà i augura que serà "un element de dinamització extraordinari per a la recerca... el dia de la signatura estàvem tots una mica emocionats perquè veïem que és un projecte extraordinari", i amb la UVic-UCC actuant com a element cohesionador. A Vic, tindrà la seu a Can Baumann, i es preveu que en tres anys hagi agafat la velocitat de creuer. "A partir d'ara ja es pot començar a parlar amb investigadors perquè s'hi incorpo-

rin", diu Geli.

Disposar d'una estructura jurídica com a fundació vol dir que l'IRIS ja pot començar a presentar-se a convocatòries i captar recursos per a la recerca. En una primera enquesta entre professionals de la salut de la Catalunya Central que es va fer l'any passat, més de 350 ja van mostrar el seu interès de participar en l'IRIS, que va tenir entre els seus *arquitectes* José Navas, un dels grans referents de la investigació sanitària a l'Estat, que va ser director de l'Institut de Salut Carlos III.

'Reneix' la FESCS

La Fundació d'Estudis Superiors en Ciències de la Salut (FESCS) va néixer l'any 2015 com un instrument jurídic per gestionar un projecte concret, la nova Facultat de Medicina, i pensant que podia ser efímera. "Però la realitat ens ha superat", explica Marina Geli, que actualment dirigeix aquesta fundació. I això vol dir que se li han fet altres encàrrecs, entre ells participar activament en la gestació del centre IRIS.

Política de beques mentre no es pugui abaixar el preu

Un 30% d'estudiants compta amb ajuts

Vic

J.V. La matrícula de la Facultat de Medicina està situada actualment als 12.790 euros per

curs, i continua essent l'únic grau de la UVic-UCC que no té una part de subvenció de recursos públics. Va ser aquesta la condició per poder autoritzar els estudis a Vic

i Manresa. Mentrestant, a les universitats públiques la matrícula val només 1.800 euros. Conscients d'això, i perquè ningú amb vocació mèdica no quedi exclòs de l'oportunitat de poder estudiar a la facultat, hi ha una àmplia política de beques de diferents procedències (des de les pròpies fins a les del Ministeri d'Educació) que arriben un 30% dels estudiants.

FELICITATS UVIC-UCC PER AQUESTS 25 ANYS DE FORMACIÓ

SOLUCIONS TECNOLÒGIQUES INNOVADORES

depurtech
DEPURACIÓ I TECNOLOGIA DE L'AIGUA SL

www.depurtech.com
comercial@depurtech.com
C. de la Fusteria, 22 | 8551 Tona | BCN
Tel. 93 812 59 48

Els anys passen, els reptes continuen

En la taula d'executors, Assumpta Fargas proposa "no renunciar a la idea de ser pública"

Un moment de la taula rodona, que va reunir quatre dels rectors que ha tingut la UVic-UCC

ALBERT LLIMÓS

Vic

J.V. "Vaig entrar amb un dèficit de 400 milions." De pessetes, és clar. David Serrat, el més veterà dels exrectors que participaven en la taula rodona que els va reunir amb motiu del 25è aniversari, es va trobar ja amb alguns dels reptes actuals quan va assumir el rectorat de la UVic l'any

2002. Elaborar un pla estratègic i lluitar per un finançament estable van ser dos dels seus objectius, i el segon encara és vigent. Si en un punt van coincidir absolutament David Serrat, Assumpta Fargas, Joan Masnou i l'actual rector, Josep Eladi Baños, va ser en aquesta necessitat –per no dir urgència– d'assegurar el finançament.

Serrat va succeir Ricard

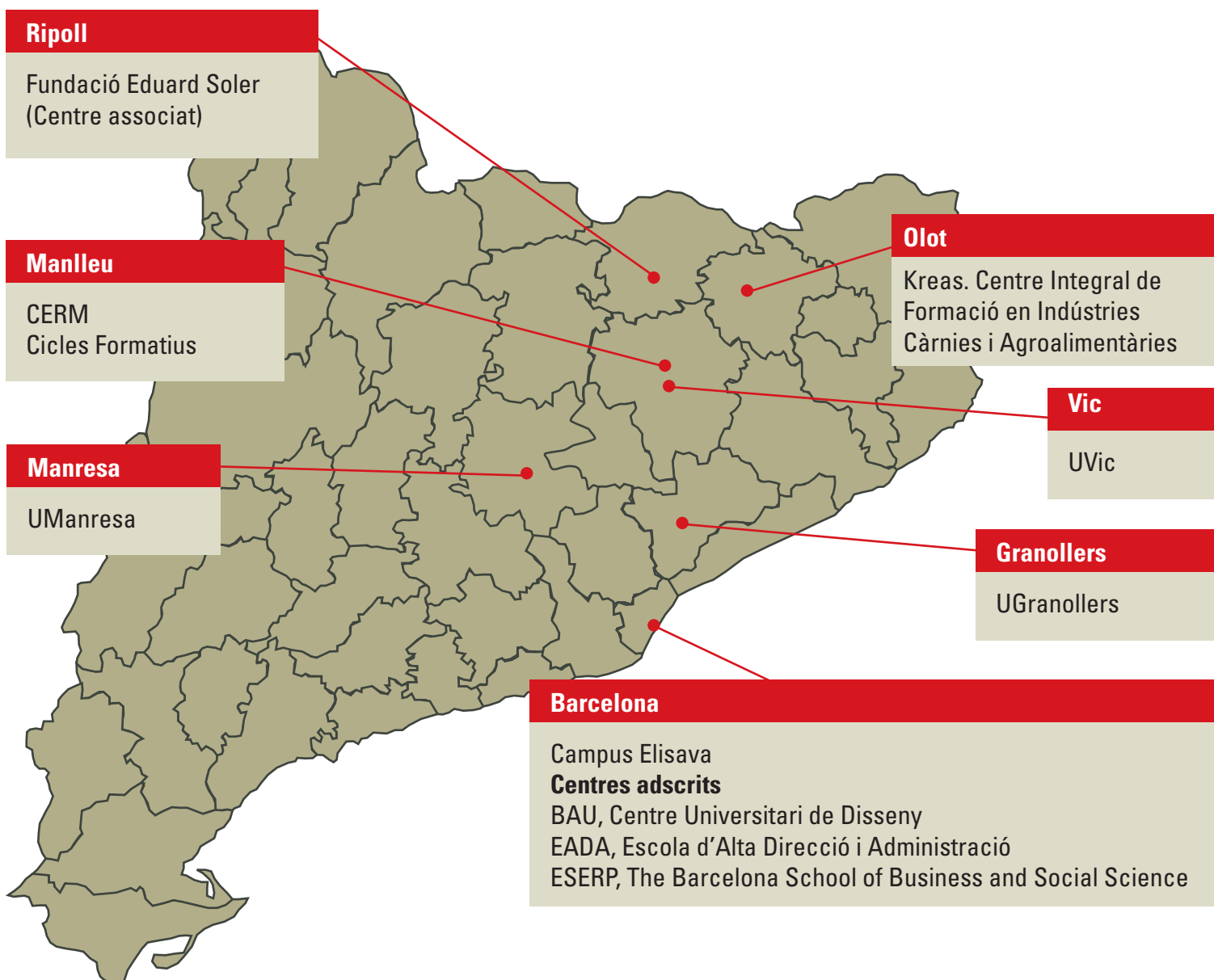
Torrents, el rector fundador, per "un problema de titulació" (Torrents no tenia el doctorat) i com que venia de ser director general de Recerca amb el conseller Andreu Mas-Colell es va fixar com a prioritat impulsar aquest àmbit a la jove UVic. Va trobar en Pere Quer la persona adient i es va crear un vicerectorat de Recerca. La llavor del que està passant

avui ve de lluny. No va ser fàcil, la seva entrada: era el primer rector que venia *de fora*. I ho va compensar parlant amb tothom, absolutament tothom, abans de prendre possessió del càrrec.

Assumpta Fargas, que el va succeir, té clar que "hi ha coses que no han canviat". Ella va comparèixer al Parlament per explicar què era la UVic el juny de 2007, i aques-

ta setmana ho ha fet el rector actual. Sempre cal explicar-se: "Llavors ja demanava més implicació als poders públics catalans." Manca d'encaix, inseguretat financera. Potser per això, al cap dels anys, creu que seria el moment de "reprenre aquesta qüestió i obrir un gran debat". I si s'obre un debat, ser valents: "No renunciar a la idea d'esdevenir una universitat pública del territori." Fargas creu que ja va ser un *miracle* aconseguir que Vic tingués una universitat: per què no un altre *miracle*?

Absent Jordi Montaña, per motius de salut, Joan Masnou aportava la visió d'un rector que va ser-ho per un període "breu i molt intens". Va ser la baula entre la *fugida* d'Oriol Amat quan era candidat *in pectore* i l'entrada de Josep Eladi Baños. Però s'ho va prendre com si hagués de tenir un mandat llarg: "Una institució universitària no pot estar en mans d'un interinatge." Masnou ha portat sempre la samarreta de l'equip, i va trobar les complicitats dels jugadors. Va cedir el testimoni quan Josep Eladi Baños va ser escollit. I la roda continua: anar al Parlament, intentar modificar lleis que necessiten consens polític. "Però acabarem aconseguint aquest *tercer model* d'universitat, que sigui compatible amb la seva vocació social."

Una universitat que s'escampa

Vic Fa 25 anys, la UVic es limitava al campus de Miramarges, a l'altra banda de les vies del tren. Ara és una realitat que s'escampa –amb ofertes concretes de formació– almenys per sis comarques de Catalunya. Si agafem la composició del patronat de la Fundació Universitària Balmes (FUB) hi trobem representació encara de més llocs del país. La UVic és el referent de la Catalunya Central (si exceptuem l'Anoia, que s'ha vinculat a la Universitat de Lleida), però no només d'aquest àmbit de difícil definició: els cicles formatius de Kreas li van permetre posar un peu a la Garrotxa, ja s'ha acordat el reforç de la seva presència a Manlleu, i fa pocs dies va estrènyer els llaços amb la Fundació Eduard Soler de Ripoll, totes en l'àmbit de la formació professional. També té aquesta oferta a Granollers, al costat del grau d'Automoció. I la mirada a Barcelona: els centres associats que ja tenia i ara, Elisava dins de la federació.

ALBERT LLIMOS

La fotografia 'de família' del 25è aniversari

Vic Igual que fa cinc anys, el pati de la Facultat de Ciències i Tecnologia va ser l'escenari per a la fotografia *de família* dels que fan possible que la Universitat funcioni. Des del rector fins al personal d'administració i serveis,

passant pels vicerectors, degans i la resta del professorat. No hi són tots: la comunitat universitària és molt extensa i en aquests moments la UVic-UCC dona feina directament a prop d'un miler de persones entre tots els seus campus, 998 per ser precisos, segons va dir Josep Eladi Baños en la compareixença de dimarts passat al Parlament.

UVIC-UCC, 25 anys.

Persones, coneixement
i territori

SUBSCRIU-TE A EL 9 NOU

i amb la col·laboració del et regalem un aspirador escombra

SUBSCRIPCIÓ
ANUAL **PAPER** +
ASPIRADOR HYUNDAI

Per només **175,50€**

+

SUBSCRIPCIÓ
ANUAL **DIGITAL** +
ASPIRADOR HYUNDAI

Per només **69,95€**

+

Oferta vàlida per a noves subscripcions, limitat a 20 altes noves. Si ja sou subscriptors també la podeu aconseguir participant en el sorteig que es farà entre els subscriptors que hi estan interessats. **El sorteig es farà el 30 de maig** i s'avisarà els guanyadors el mateix dia per telèfon. L'aspirador escombra Hyundai s'haurà d'anar a recollir a Ràdio Carrera.

Regal valorat en
99€

Subscriu-te trucant al 93 889 49 49

* OFERTA LIMITADA
Fins a esgotar existències

COMPRA ONLINE
www.grupcarrera.com

La teva botiga d'electrodomèstics

NOVETAT!!!

**ENERGIA
SOLAR**